

Treball de Fi de Grau

Títol

Periodisme infantil: creació d'un programa monogràfic sobre feminisme per a l'InfoK

Autoria

Cèlia Mayoral i Morera

Professorat tutor

Gemma Casamajó i Solé

Grau

Comunicació Audiovisual	
Periodisme	x
Publicitat i Relacions Públiques	

Tipus de TFG

Projecte	x
Recerca	

Data

1 de juny de 2022	x
29 de juliol de 2022	

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:	Periodisme infantil: creació d'un programa monogràfic sobre feminisme per a l'InfoK		
Castellà:	Periodismo infantil: creación de un programa monográfico sobre feminismo para InfoK		
Anglès:	Children's journalism: design of a monographic program on feminism for InfoK		
Autoria:	Cèlia Mayoral i Morera		
Professorat tutor:	Gemma Casamajó i Solé		
Curs:	2021/22	Grau:	Comunicació Audiovisual
			Periodisme
			Publicitat i Relacions Públiques

Paraules clau (mínim 3)

Català:	Infància, InfoK, feminisme, patriarcat, educació
Castellà:	Infancia, InfoK, feminismo, patriarcado, educación
Anglès:	Childhood, InfoK, feminism, patriarchy, education

Resum del Treball Fi de Grau

Català:	L'objectiu d'aquest projecte és realitzar un InfoK monogràfic sobre el feminisme pensat per ser emès el 8 de març del 2023. L'InfoK és l'informatiu del canal infantil de la televisió de Catalunya, el Super3. S'emet de dilluns a dijous seguint l'actualitat informativa, amb la peculiaritat que, en dies puntuals, fan programes especials sobre un únic tema. És precisament a partir de la crítica constructiva dels darrers cinc especials sobre el 8 de març d'on neix aquest projecte, amb la intenció de proposar un monogràfic al voltant del feminisme i el gènere com a eix.
Castellà:	El objetivo de este proyecto es realizar un InfoK monográfico sobre el feminismo pensado para ser emitido el 8 de marzo de 2023. InfoK es el informativo del canal infantil de la televisión de Cataluña, el Super3. Se emite de lunes a jueves siguiendo la actualidad informativa, con la peculiaridad de que, en días puntuales, realizan programas especiales sobre un único tema. Es precisamente a partir de la crítica constructiva de los últimos cinco especiales sobre el 8 de marzo de donde nace este proyecto, con la intención de proponer un monográfico en torno al

	feminismo y al género como eje.
Anglès:	The main goal of this project is to carry out a feminist "monographic InfoK" that is intended to air on March 8th, 2023. InfoK is a Catalan informative program on a children's channel television called Super3. This program is mainly broadcast Mondays and Thursdays, although some weeks they might do an exceptional transmission depending on the latest news. As a consequence of the constructive criticism of the last five program episodes regarding international Woman's Day, this project was born. The aim is to submit a monographic piece regarding feminism and genre.

PERIODISME INFANTIL: CREACIÓ D'UN PROGRAMA MONOGRÀFIC SOBRE FEMINISME PER A L'INFOK

Alumna: Cèlia Mayoral i Morera

Tutora: Gemma Casamajó i Solé

Universitat Autònoma de Barcelona

Periodisme

Agraïments

A totes les persones que han posat un granet de sorra durant la realització d'aquest treball, especialment, a l'Escola de La Concepció, l'Escola Pit-Roig, l'Escola Auró, l'Escola Nabí i, a la seva tutora, Gemma Casamajó.

ÍNDEX

1. Introducció	4
1.1. Motius i justificació	4
1.2. Objectiu i pertinença professional	6
1.3. Metodologia	7
1.4. Panoràmica dels diferents apartats que componen el treball	8
1.5. Llenguatge	9
2. Marc teòric	12
2.1. Periodisme	12
2.1.1. El gènere informatiu: teoria de l'Agenda <i>setting</i> i el <i>framing</i>	14
2.1.1.1. <i>Agenda setting</i>	14
2.1.1.2. <i>Framming</i>	16
2.2. Periodisme per a infants	17
2.2.1. Informatius infantils arreu del món	19
2.2.1.1. Regne unit: Newsround i FirstNews	19
2.2.1.2. Països Baixos: Jeudjournaal	21
2.2.1.3. Alemanya: Logo!	22
2.2.1.4. França: Le Petit Quotidien i Mon Quotidien	23
2.2.2. Informatius Infantils a Catalunya i Espanya	23
2.2.2.1. Espanya	23
2.2.2.2. Catalunya	23
2.2.2.2.1. InfoK	24
2.3. Infants	27
2.3.1. Definició d'infants i infància	27
2.3.2. Les seves característiques cognitives	28
2.3.3. Influència dels mitjans de comunicació	29
2.4. Breu anàlisi dels InfoK especial Dia de la Dona Treballadora	32

3. Projecte	38
3.1. L'abans: com ha de ser el projecte?	
3.1.1. Aspectes tècnics	38
3.1.2. Tria de les peces informatives: Com s'han escollit els temes de notícies i per què?	39
3.1.3. Producció: contacte amb les escoles	41
3.1.4. Primer esbós d'escaleta	42
3.1.5. Escaleta definitiva	50
3.1.6. Creació de les sessions escola	55
3.2. El durant: enregistrament i edició de l'informatiu	59
3.2.1. Sessions a les escoles	59
3.2.1.1. Edició	60
3.3. El resultat: Enllaç de l'informatiu	66
3.4. El després: dificultats i valoració del producte final	66
4. Bibliografia	68
5. Annexos	74

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Motius i justificació

Llegir el diari mentre prens el cafè de bon dia, escoltar la ràdio de camí a la feina, mirar el telenotícies mentre sopes o mirar els *stories* de l'Instagram del 3/24 i lliscar el dit amunt dels titulars que et criden l'atenció. Aquestes són algunes de les accions quotidianes de la nostra societat que ens permeten estar informats, però per a què totes elles remeten a persones adultes? Ens venen al cap imatges d'infants informant-se? Com és que no estan dins del nostre imaginari? És que **els infants no s'informen?** No tenen aquest dret?

El dret a la informació queda recollit a la Declaració dels Drets Humans del 10 de desembre de 1948, a l'article 105.b) de la Constitució Espanyola i a la Llei 19/2014 de la Generalitat de Catalunya. Per tant, sí, els infants tenen dret a estar informats. Tanmateix, sovint quan es pensa sobre drets i deures es fa des d'una **perspectiva adultcentrista**. Aquest concepte, l'adulcentrisme, s'entén com la discriminació basada en l'edat, on el poder recau sobre l'adult i s'exerceix contra els no adults (Ani Pérez, 2019).

Amb la voluntat de fugir de la perspectiva adulta i donar veu als infants, neix aquest Treball de Final de Grau. Els **infants formen part del present**, i no només del futur com se'ls ha considerat durant molts anys (Caterina Pedregal, 2021), és per això que, si es vol continuar construint una societat democràtica, crítica, responsable i una innumerable llista d'adjectius més, el periodisme ha de començar a pensar a **informar a les generacions més petites**.

La motivació personal per connectar periodísticament amb els infants neix arrel de diferents experiències vitals. Sempre he format part d'un **esplai**, un espai d'arrel educativa, transgressora i divertida. A casa meva, d'ençà que era petita, s'ha apostat perquè m'informés sobre què passa al món per així crear-me una opinió clara i crítica.

A més, en les pràctiques curriculars de la carrera de Periodisme he tingut l'oportunitat d'endinsar-me durant quatre mesos en el programa informatiu infantil de la Televisió de Catalunya: **l'InfoK**.

Amb totes aquestes experiències he entès perquè es defineix la infància com l'etapa d'**infinita curiositat**, ganes d'explorar, observar, descobrir i entendre. Entre d'altres, els infants descobreixen similituds i diferències entre els cossos, incorporen els anomenats rols de gènere, naveguen per internet en cerca d'informació tabú que els adults no expliquen i descobreixen que algunes parts del seu cos els donen plaer.

“Quan feia P5 la meva mare em va preguntar si el Brais era un nen o una nena, li vaig dir que no ho sabia perquè no li havia vist el cul! Ara ja sé que és un nen perquè té tita” - Martina, 11 anys

Una altra experiència clau per entendre d'on neix aquest treball va tenir lloc l'any passat, en unes colònies amb el grup de cinquè i sisè de Primària de l'escola Pau Casals-Gràcia, de Barcelona. Jo era una de les monitores i, en un dels temps lliure, sense ser intencionat, es va crear un espai de confessionalari on elles (la majoria eren nenes) em preguntaven mil i una **qüestions sobre el sexe, el plaer, les parts del seu cos i les meves experiències**.

Amb tot aquest context, vaig decidir que el meu **Treball de Final de Grau** havia d'estar intrínsecament **relacionat amb els infants**. Va ser arran de la reflexió que explico a continuació quan tot es va encaminar cap al treball que ha esdevingut finalment. Abans de començar les pràctiques a l'InfoK, vaig mirar programes antics. Hi ha dies puntuals que per necessitat informativa o social, el programa fa el que s'anomenen **programes especials**. A la pàgina web hi ha penjat els especials sobre el **Dia de la Dona Treballadora** des de l'any 2018 fins avui. Les conclusions que vaig extreure de cada programa són diferents, però totes tenen un punt en comú: vaig trobar a faltar que s'expliqués el conflicte. En cap dels cinc programes es parlava amb profunditat l'arrel de la desigualtat: què és el feminisme, què és el masclisme, perquè hi ha una discriminació de gènere, etc. Em vaig preguntar: “Per què quan es fa un especial sobre

la Guerra d'Ucraïna (per exemple) sí que es conta el conflicte, però quan es tracta del feminisme no es fa? Oi que amb el programa especial d'Ucraïna ningú va plantejar fer totes les peces amb relació a persones ucraïneses importants al llarg de la història? Perquè quan es tracta d'una discriminació estructural, com és el feminisme, sí que es planteja? No és igual de rellevant entendre què passa i d'on ve el sistema patriarcal per a poder-lo canviar? A llavor del combinat de totes aquestes experiències i reflexions va sorgir el meu Treball de Final de Grau: **realitzar un especial InfoK pel Dia de la Dona Treballadora 2023**, que trenqui tabús i acosti al gènere a les petites generacions.

1.2. Objectius i pertinença professional

L'**objectiu** d'aquest TFG és realitzar un programa informatiu monogràfic adreçat a infants que aprofundeixi al voltant del concepte de gènere i que, tanmateix, podria servir de proposta de per a ser l'Especial Dia de la Dona Treballadora 2023 de l'InfoK. En segon pla, també hi ha la finalitat personal de **progressar** en el meu àmbit professional, entendre de prop què és i com hauria de ser el **periodisme amb infants** i **gaudir** fent aquest Treball de Final de Grau.

*“Si fessin un InfoK per la tele sobre això
segur que el miraria” - Ona, 9 anys*

La **pertinença professional** està clara: els informatius són actualment l'eix central de la programació informativa televisiva (Sanchis, 2021), i saber-ne dur a terme un tenint en compte els diferents rols (producció, edició, redacció, locució...) és una tasca de la figura periodista polivalent que actualment ja demana el mercat laboral.

1.3. Metodologia

Després de triar el tema, la meva feina va començar buscant referents teòrics sobre **periodisme per a infants**. És d'importància exposar que, en comparació amb altres branques del periodisme, hi ha **molt pocs treballs** d'investigació sobre periodisme infantil, fet que respon -altre cop- a l'adulcentrisme estructural present en la nostra societat. Després de llegir aquesta bibliografia i un cop vaig tenir una idea clara sobre el món on m'estava endinsant, vaig començar a realitzar tota la part teòrica del treball. Aquesta, m'ha servit per justificar totes les decisions del meu producte final: entendre de què i de quina manera havia de ser el format el meu informatiu.

Quan la part teòrica va estar acabada, va començar la part que, des del meu punt de vista, ha estat més enriquidora però també més difícil: la **part pràctica**. En aquest treball he intentat ser una **professional polivalent**, i això es tradueix en el fet que jo he portat a cap totes les funcions de l'informatiu: **formadora a les escoles, redactora, càmera, editora, productora i realitzadora**. Totes aquestes tasques formen part de la rutina del periodisme, totes excepte la de formadora a les escoles. Per algunes de les peces de l'informatiu necessitava un grup classe parlant sobre determinades qüestions de gènere. Vaig valorar la possibilitat d'anar a alguna escola que ja tingués un taller sobre gènere programat, però em vaig trobar que tots els centres educatius amb qui vaig posar-me en contacte (en total 425) o no realitzaven tallers d'aquest tipus o els tenien programats pel mes de març. A principis de març em trobava en una altra fase del projecte i, per tant, vaig decantar-me per fer jo les sessions a l'aula com a formadora i al mateix temps, enregistrar la peça. Per a poder fer les formacions de manera adequada, m'he format prèviament amb càpsules de l'Escola Lliure El Sol, centre especialitzat a formar per a la transformació social.

Pel que fa a les altres tasques acomplertes, primer de tot vaig fer la preproducció: contactar amb 425 centres escolars, dels quals només quatre em van donar accés per a fer la sessió i gravar les peces informatives. En paral·lel, em vaig formar a l'Escola Lliure el Sol i vaig dissenyar els tallers a l'aula. Després vaig idear, gravar i editar les

sessions a les escoles, que han acabat convertint-se en les peces informatives. A continuació, vaig fer de presentadora en un plató de la Facultat de Ciències de la Comunicació que té chroma. El següent pas va ser l'edició del resultat final amb el programa *kdenlive* i, per últim, vaig valorar el resultat final per concloure els aspectes positius i els que es podrien haver millorat.

De manera continuada des de l'inici fins a la fi del treball, he anat fent un treball de camp des d'una perspectiva antropològica -gràcies a les eines adquirides durant les assignatures del Mínor de Gènere que he cursat. Aquesta investigació ha estat en dos sentits: el primer a captar com es crea l'InfoK des de dins, sobretot en quins debats hi ha quan es planteja una notícia. En segon lloc, durant tot el curs he estat monitora d'esplai d'un grup d'infants de 8-9-10 anys, fet que m'ha permès tenir els receptors del producte final a primera mà. Aquest acompanyament involuntari per part seva ha estat clau: l'he aprofitat per preguntar-los indirectament els dubtes que tenia sobre el meu plantejament, per copsar si els hi interessava i/o entenien el que jo explicava i, per conèixer més de prop el seu món i la seva mirada.

1.4. Panoràmica dels diferents apartats que componen el treball

A l'inici del treball hi ha la **part teòrica**, dividida en els dos grans blocs que interseccionen el si global de l'informatiu: **periodisme** i **infants**. En l'apartat del periodisme es contextualitza **quin periodisme infantil s'està realitzant actualment**. És important saber-ho per detectar bones pràctiques inspiradores i, tanmateix, per intentar millorar les que no. Pel que fa a la infància, he **estudiat els infants com a receptors informatius** per entendre quina és la manera més efectiva de dur a terme l'informatiu.

Un cop finalitzada la teoria, hi ha la **part pràctica**. Aquesta està dividida en tres grans apartats: **l'abans, el durant i el després**.

- En l'abans hi ha la justificació dels temes tractats en les peces informatives.
- En el durant s'exposa cronològicament els passos seguits.
- En el després, hi ha l'enllaç de l'especial informatiu i una valoració personal i professional de tot el procés. Les valoracions són una peça indiscutible per millorar en un futur: et fan reflexionar i destacar els aspectes positius de la feina realitzada i els que podrien haver anat millor, que serviran d'aprenentatge en projectes del futur.

En últim lloc, m'agradaria explicar que al llarg del treball hi ha cites de diverses entrevistes a diferents infants, principalment, de realització pròpia. Aquestes pretenen acompanyar i complementar en tot moment la informació que s'estigui donant des del punt de vista dels protagonistes: els infants. Es troben en el següent format:

“cita” - persona, edat

1.5. Llenguatge

Aquest treball està escrit amb femení genèric. Aquesta és una decisió amb connotació política que, algun dia, m'agradaria que estigués tan normalitzada que no fes falta exposar els motius. Està clar que l'ús del llenguatge és un debat social d'alta connotació política. Tal com argumenten en infinits textos autores com Judit Butler, Margaret Mead, Emanuela Lombardo i Rita Segato, vivim en una **hegemonia social cisheteropatriarcal i binària**, entenent aquesta com el sistema on tan sols es reconeixen les realitats dels homes i les dones (binarisme); i on l'home, amb aparell reproductor masculí i d'orientació heterosexual està en la cúspide social.

És en aquest context polític on em plantejo: **fer ús del femení genèric pot ajudar en un canvi estructural en el camí cap a la igualtat?** Per a partir d'una base comuna, en aquest treball s'entén com a femení genèric l'opció d'**usar les formes femenines amb un valor extensiu** (és a dir, en plural) com a eina per visibilitzar la dona i denunciar la històrica l'opressió patriarcal (Julián Solana, 2017).

S'ha de tenir clar que **l'ús del llenguatge sí que importa**. Són molts els filòsofs que han reflexionat en voltant d'aquesta qüestió: Heidegger assegurà que són les paraules les que posseeixen a l'humà i no a la inversa, -com el sentit comú podria fer creure (Vidal, 2005); Hofmannsthal recollí que "la realitat no és homogènia ni coherent: no és un *cosmos* previsible sinó un caos incomprensible" (Hofmannsthal, 1902), i plantejà la crisi lingüística en el context d'una crisi epistemològica causada per la desconfiança en la paraula; Nietzsche col·locà la capacitat humana comunicativa de la parla al mig de la discussió filosòfica; i, per últim, els corrents de l'idealisme anomenaven els éssers humans com a *animal loquens*: un animal que si no parla no disposa d'un gruix identitari i existencial, és a dir, no existeix l'humà de forma completa si no desenvolupa correctament la seva **capacitat lingüística** (Ellingsworth, 1992).

És amb tot aquest preludi d'autors que es pot afirmar que **l'ésser humà no pot pensar sense emprar paraules**. La manera com diem les coses els hi acaben donant la forma que tenen. Les coses no existeixen fins que no les emparaulem, per tant les paraules acaben construint el món. El relativisme lingüístic de Sapir-Whorf formula que la percepció del món que tenim depèn del llenguatge que usem, per tant la manera com anomenem les coses les transformen.

És per aquest recull d'arguments que penso que sí, **el femení genèric** és una eina vàlida de lluita per canviar el sistema. El **llenguatge és una creació cultural de l'humà** que se sustenta a través de la imaginació, i que a través d'aquesta es crea la manera d'entendre el món. Fer ús les formes femenines genèriques **incidirà en el canvi de l'imaginari col·lectiu** cisheteropatriarcal i binari, per tant, el seu **ús és totalment vàlid i lògic com a eina de transformació social i política**.

Els escrits acadèmics també tenen connotació política entenent que els subjectes estem travessats pel món que ens envolta i no ens en podem discernir, és per això que no només uso el femení genèric en la meva quotidianitat sinó que també en els treballs universitaris. **Pensem amb paraules** i aquestes creen la nostra concepció del món i, si a cada expressió es connota l'opressió de gènere del sistema cisheteropatriarcal i binari, es contribuirà a un canvi cap a la igualtat de l'imaginari col·lectiu.

2. MARC TEÒRIC

2.1. Periodisme

“Els periodistes sou els que informeu que està passant aquí i a tot el món” - Martina, 7 anys

El **periodisme** és l'encarregat d'**interpretar i traduir** el què passa al món. El periodista americà de principis de segle XX Walter Lippman, argumenta que els mitjans de comunicació són els responsables de **guiar a les persones, jerarquitzar i mediar** tot allò que passa. Històricament, al periodisme també se l'ha descrit com **el quart poder**. Aquest terme el va popularitzar l'escocès Thomas Carlyle, amb la intenció d'evidenciar l'important rol que juga en la societat i la influència sobre la configuració de l'opinió pública.

El concepte **societat de la informació** va ser definit per primera vegada l'any 1964, pel sociòleg Jiro Kamashima en el seu treball *Sociology in information societies* (DuV, 2000). Des d'aquella primera definició fins el dia d'avui el concepte ha variat notablement. Actualment, hi ha diferents corrents, però el que està clar en totes elles és que en un **món col·lapsat d'informació**, la tasca informativa dels periodistes pren més importància que mai (Alemany, 2018). L'any 2010, l'historiador i periodista Giles Tremelett, davant la pregunta **“qui necessita els periodistes?”**, va respondre que la societat **necessitava tenir identificada una figura en qui poder confiar** i que sàpiga de què està parlant (Galindo, 2010). La realitat social de la majoria de la societat catalana (i europea) és que hi ha una gran facilitat de produir, difondre i accedir a continguts les vint-i-quatre hores al dia, i és aquesta facilitat la que exigeix **figures encarregades per interpretar la realitat social** (Gomis 1991).

“L’altre dia a casa vaig veure l’InfoK de la guerra d’Ucraïna. Més o menys vaig entendre que tot va començar perquè abans estaven junts en un mateix país i es van separar. També que s’ha d’ajudar a les persones que ho necessitin: les que arriben i no tenen casa, menjar o joguines” - Martí, 12 anys

Els professionals del periodisme han d’usar inequívocament el **triangle simbiòtic d’informar, educar i comunicar** (Valls, 2021). Informar és compartir i donar conèixer un fet o esdeveniment a una altra persona. Educar és ensenyar eines, recursos i valors per col·laborar en desenvolupar les facultats intel·lectuals, morals i afectives d’una persona. En darrera instància, comunicar comporta una interacció, és una dualitat entre enviar i rebre (Corominas, 2018), una acció vital per un ésser que viu -i sobreviu- en societat. Totes tres són accions íntimament lligades i impossibles de discernir dins d’una peça periodística. Comunicant informem, informant eduquem, i educant comuniquem.

“Jo penso que els periodistes no poden dir qualsevol cosa, perquè ens estan ensenyant com hem de pensar, igual que els mestres” - Martí, 12 anys

L’ofici de periodista és **inestable i canviant**. Sempre s’ha vist amenaçat per quatre factors: l’escassetat de fonts d’informació, la força del poder, l’estat d’ànim de l’opinió pública i el risc de censura (Colombo, 1997). Nombroses vegades al llarg de la carrera de Periodisme s’explica que els mitjans de comunicació tenen tres objectius claus: **informar, formar i entretenir**.

2.1.1. El gènere informatiu: teoria de l'Agenda setting i el *framing*

La lingüística dels gèneres informatius és clara, concisa i correcte, adequat a un públic estàndard, amb lèxic objectiu i un estil directe (Alfamedia, 2006). Dins d'aquest gènere s'hi distingeixen tres grans blocs: la notícia, el reportatge i l'entrevista. Com a concepte clau, és un gènere que busca **explicar l'actualitat evitant les opinions i valoracions personals del periodista**. Hi ha dues teories de notable importància dins d'aquest gènere i, al mateix temps, rellevants per a la construcció de l'"Especial Dia de la Dona Treballadora 2023" que té com a finalitat aquest Treball.

2.1.1.1. teoria de l'Agenda setting

“Ara tothom parla de la Guerra d’Ucraïna, abans tothom parlava d’Open Arms. Es parlen de les coses per èpoques, pel que va sortint a internet i a la tele.” - Martí, 12 anys

La teoria de l'Agenda Setting detalla com funcionen els mitjans de comunicació. És una teoria que es situa dins del marc empírico-analític, model hegemònic fins els anys seixanta (Corominas, 2018). Hi ha una cita de Cohen que resumeix molt bé tota la teoria. Diu el següent:

“La premsa no té molt èxit en dir a la gent què ha de pensar, però sí que el té en dir als seus lectors sobre què han de pensar” (Cohen, 1963, p.13)

És una de les teories actuals més representatives de com funcionen els mitjans de comunicació. Tal com deia Cohen, però adaptat a la realitat periodística actual, els mitjans no diuen a la gent què ha de pensar però, sí que **influencien sobre quins temes la gent opinarà**. A aquest conjunt de temes calents en l'opinió pública se'ls denomina la agenda (Cohen, 1963).

Quan es parla d'agenda es fa des d'un **sentit metafòric**. Els mitjans no només s'encarreguen d'enviar informació sinó que també determinen **què de tot el que passa és rellevant** (Corominas, 2018). La societat aprèn quina importància té un tema i l'èmfasi que li ha de donar a partir de l'agenda que configuren els mitjans. A principis de segle XX, Lippman assenyalava que els mitjans de comunicació són la font principal de **creació d'imatges del món exterior** de les nostres ments (Lippman, 1922, p.3-20). Explicat en altres paraules: el món que ens rodeja, l'exterior de les nostres ments, és massa gran perquè una persona pugui obtenir informació de primera mà per si mateixa; per això, quan els mitjans expliquen com és aquest món, hi ha el risc de reproduir en les nostres ments un món diferent del real, ja que el real "està fora del nostre abast, de la mirada, de la ment" (Lippman, 1922, p.29).

Maxwell McCombs i Dixie Evatt van més enllà d'aquesta primera dimensió. L'any 1995 aquests dos autors no només parlen de l'agenda d'afers, sinó que afegeixen les perspectives del **pla subjectiu i d'opinió**. Destaquen que també es produeix una transferència de prioritats segons l'èmfasi que es dona a cadascun dels temes. Aquest segon nivell d'estudi, McCombs el denominà la **segona dimensió de l'agenda setting**.

És a dir, aquesta teoria destaca el **poder dels mitjans de comunicació** en la influència que tenen per establir els temes de rellevància entre la població. Durant els més de vint-i-cinc anys d'existència d'aquesta teoria s'han realitzat més de 200 estudis amb diferents treballs de camp (Dearing and Rogers, 1996). La teoria completa parla de tres agendes diferents que s'interrelacionen entre elles: la dels mitjans, la del públic i la política.

L'agenda dels mitjans es caracteritza per la **capacitat d'aparició dels temes** en qualsevol mitjà. La del públic mesura les **audiències dels temes** seleccionats prèviament pels mitjans. Finalment, l'agenda política fa referència a les **reaccions dels grups socials** davant d'aquestes qüestions, que es converteixen en debat i opinió pública i retornen als mitjans (Corominas, 2018).

En aquest esquema de creació es pot copsar com aquestes tres agendes s'**interconnecten** entre si, es clarifica com: el missatge creat pels mitjans passa per l'opinió pública, aquesta fa un retorn de la informació altra vegada als mitjans i aquests decideixen de nou els temes de major rellevància per modificar i crear les futures agendes.

2.1.1.2. Teoria del *framing*

La segona teoria destacable és la **del Framming**, aquesta és relativament nova (Raul Orozco, 2017). Tuchman entén les notícies com unes finestres amb marcs que defineixen què és el centre d'atenció i què queda a les perifèries, és a dir, defineixen quina percepció de la realitat és dona (Tuchman, 1987). Com es construeix la notícia té efectes en com les receptores entenen sobre què, com, quan, on i per què passen les coses. Aquests marcs són tant visuals com textuais (Tuchman, 1978), i la seva creació i reproducció són els anomenats *framing*.

Es comença a parlar de *frame* des de la **sociologia comunicativa** (Goffman, 1974) i, anys més tard, Kamhawi i Weaver la converteixen en un model teòric rellevant (Kamhawi i Weaver, 2003: 16; Bryant i Miron, 2004: 693-697). Etman analitza el terme *frame* com a concepte dispers o ambigu (Etman, 1993), fet que dificulta crear unes directrius d'investigació sòlides. Amb relació als estudis sobre la comunicació, el framing té una rellevància notòria, ja que es troba entre les 30 teories d'efectes més rellevants de la segona meitat del segle XX (Bryant i Miron, 2004: 693).

Ambdues teories estudien l'efecte del periodisme en l'**imaginari social col·lectiu**. Si les s'analitzen en un cas pràctic, les dones del col·lectiu *@la_ruda_feminista* a Instagram fan referència implícita a les idees que les teories defensen. El passat mes de gener denunciaven que la **manca de referents** pot influir als infants i joves a l'hora de prendre decisions. En aquest sentit, doncs, queda evidenciat que una de les tasques dels mitjans de comunicació i els seus professionals és influenciar en

l'Agenda-Setting social de manera positiva i no deixar fora de *framing* col·lectius històricament perifèrics. D'aquesta manera els mitjans contribuiràn en crear nous referents socials fugint dels convencionals dins del sistema cisheteropatriarcal.

la_ruda_feminista 🗣️ Volem recordar que els feminicidis només són la punta de l'iceberg; és a dir, són la part més visible de tota l'estructura de violències masclistes i cultura patriarcal que les sustenta. Les institucions públiques i els mitjans de comunicació tenen un paper clau en la seva empara i reproducció. Per aquest motiu, les assenyalarem com a corresponsables de l'exercici de les violències i les instem de manera urgent a modificar el seu modus operandi.

👉 Pel que fa als mitjans de comunicació, demanem el replantejament del tractament informatiu que es fa dels feminicidis i la resta de violències masclistes a través de:

- ➡️ El recompte de la xifra de feminicidis completa des que es registra la dada.
- ➡️ El reconeixement i la inclusió en el recompte oficial de tots els tipus de feminicidis (en el marc d'una relació sexoafectiva vigent o passada, sense una relació íntima de premissa, sota una relació de parentiu de grau més proper o més llunyà, infantils per violència vicària, transfòbics o que han tingut lloc en un context de treball sexual).
- ➡️ La incorporació de la perspectiva de gènere en l'enfocament de les notícies i la tasca periodística.

🔴 En conclusió: demanem que es deixi de culpabilitzar les dones de les violències que patim a través del relat informatiu que es fa de qualsevol succés. La violència masclista és un fet estructural i sistèmic, i per tant nosaltres no en som les responsables.

#NOPOSEMELCOMPTADORAZERO #CREMEMHOTOT
#MEDUSASOMTOTES
@directa.cat @feminicidio_net

11 de gener • See translation

la_ruda_feminista

ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ SÓN AGENTS SOCIALITZADORS I NORMALITZADORS DE DISCURSOS I PRÀCTIQUES MASCLISTES

EXIGIM UN PERIODISME CRÍTIC, FEMINISTA I COMPROMÉS!

#NOPOSEMELCOMPTADORAZERO
#CREMEMHOTOT

FEMINISTES ANTICAPITALISTES
DELS PAÏSOS CATALANS

Font: Instagram @la_ruda_feminista

2.1.2. Periodisme per a infants

“Crec que està bé que hi hagi notícies dirigides cap a nosaltres perquè així ho entenem millor” - Cèlia, 10 anys

El periodisme infantil no és res més allunyat que el periodisme per adultes canviant el *target* del receptor (Servera, 2020). Avui en dia, el contingut informatiu arriba als infants a través de diferents canals. Els mitjans que disposen de més oferta informativa

infantil són: la **premsa escrita** (diaris i revistes), la televisió (informatius infantils) i la Internet (revistes digitals i diaris digitals), i en contrapartida hi ha la ràdio, que és el mitjà que ofereix menys informació adreçada a infants (Torres, 2018). Paral·lelament, els mitjans que més usen els infants per informar-se són l'internet i la televisió. En aquest cas, la darrera posició també és per a la ràdio (Torres, 2018).

L'**inici del periodisme infantil** se situa amb la premsa escrita al segle XVIII (Martín, 1967). El primer diari infantil a escala mundial va aparèixer a Anglaterra, l'any 1751, sota el nom *The Lilliputian Magazine*. Anys més tard, l'any 1768, sorgí *El Journal d'Education*, que fou el primer diari infantil francès. Quatre anys més tard, al 1772, apareixia *Leipziger Wochenblatt für Kinder*, el primer dels alemanys (Martín, 1967).

El primer referent de premsa infantil espanyola fou **La Gaceta de los Niños**. Es situa al 1798 i lligat de la mà de José i Bernabé Canga Argüelles (Martín, 1967). Posteriorment, coincidint amb l'inici del regnat de Maria Cristina (1833) a Espanya van sorgir nous diaris infantils, com *Minerva de la Juventud Española* i *La Infancia*. El primer diari infantil català es titulava *EL Patufet*. Es va crear a principis de segle XX i s'edità durant 35 anys.

Bé és cert que hi ha força escassetat de continguts informatius adreçats al públic infantil (Dominguez, Rius i Servera, 2018), però l'existència d'aquest periodisme és fonamental. Tothom, independentment de l'edat, té **dret a estar informada** i, d'afegit, si els infants tenen accés al dret de la informació, serà més fàcil aconseguir crear opinions fonamentades i generar debats (Servera, 2018). Mencionant el que es va establir a l'Assemblea General de l'ONU de 1989, l'infant té el dret a la llibertat d'expressió, incloent-hi així el dret de cercar, rebre i difondre informació i idees. És per això que els professionals que emmarquin el seu treball en l'àmbit infantil tenen una tasca notòria. És imprescindible per a garantir el futur democràtic (Rius, 2018), i d'adherir, és útil i beneficiós per a la societat que els infants aprenguin a informar-se de forma correcta (Valdés, 1987).

El periodisme infantil ha de seguir les mateixes sinergies de treball que la resta de periodisme, però tenint en compte les seves receptores (Carbonell, 1985). L'ús que es fa del llenguatge pren més importància (Narberhaus, 2016), ja que el llenguatge visual i verbal de les notícies són un element clau per a la configuració del món que tindran els infants i, per tant, han d'estar degudament adequats a elles (Narberhaus, 2016).

Cal ressaltar, però, que el periodisme infantil **no és una branca més de la pedagogia** ni l'escola. El periodisme infantil és un instrument que aporta coneixement que dona l'oportunitat de reflexionar i aprendre (Carbonell, 1985).

2.2.1. Informatius Infantils arreu del món

“A mi m’agrada molt l’InfoK, m’agradaria que els altres nens i nenes també tinguessin un InfoK del seu país” - Marina, 9 anys

S’ha demostrat que quan els infants poden accedir a informació, posteriorment millora la seva fluïdesa a l’hora d’interpretar l’Actualitat (Severa, 2018). Però si es compara l’oferta de contingut per a públic adult i públic infantil, la cobertura d’àmbit infantil és escassa (Narberhaus, 2016). Quins referents d’informatius hi ha arreu del món? A continuació es farà una breu anàlisi per respondre la pregunta. Tanmateix, com que aquest treball s'emmarca dins dels programes informatius televisius, als referents d’altres modalitats només es farà una petita pinzellada; és a dir, es prestarà més atenció als informatius televisius.

2.2.1.1. Regne Unit: Newsround i FirstNews

Al Regne Unit hi ha dues propostes rellevants: l’informatiu televisiu Newsround i el diari FirstNews.

Newsround:

El noticiari va néixer l'any 1976 i s'emet per la **British Broadcasting Corporation** (BBC) i es considera que és un dels primers informatius de televisió adreçat als infants (Torres, 2018). Newsround s'adreça a aquells nens i nenes que tinguin inquietuds per a conèixer què passa al món, especialment als qui tenen entre 6 i 12 anys. Si fem una

Font: Pàgina web Newsround

breu pinzellada per la seva història s'observa com el model d'emissió ha anat variant: al principi tenia una durada de deu minuts, de dilluns a diumenge i s'emetia en una única franja horària. A partir de l'any 2002 s'emeten diàriament diferents butlletins informatius de cinc minuts i un de principal que dura deu minuts. Aquest canvi el justifiquen perquè "la seva audiència pugui estar contínuament informada".

Actualment, el butlletí central de deu minuts té una escaleta força definida: s'expliquen cinc notícies amb profunditat i tres o quatre històries de format més breu. Les notícies són àmpliament tractades, les treballa un corresponsal i acostumen a aparèixer infants i tracten temes més actuals. En canvi, les peces més breus són de temes més diversos i sovint no hi apareixen infants (Narberhaus, 2016).

Les notícies d'actualitat tenen similituds amb l'actualitat de l'agenda adulta. El que diferencia una notícia de Newsround de l'informatiu d'adults de la BBC és el tractament de la informació, és a dir, no tant el què s'explica sinó el com s'explica.

A més de l'emissió dels diferents butlletins, Newsround té una pàgina web (https://www.bbc.co.uk/newsround/news/watch_newsround) on hi ha disponible tots els butlletins i notícies (tant les llargues com les curtes) per separat. Cada vídeo

compta amb un títol, la data en què ha estat publicat i una breu explicació sobre el tema que tracta. També hi ha diferents apartats:

- *Top stories*: on hi ha aquelles notícies que més audiència tenen.
- *Mentalwellbeing*: hi ha totes les notícies relacionades amb salut mental
- *Space*: les notícies relacionades amb l'espai. És una temàtica força comuna en Newsround.
- *Newsround quizzes*: és l'apartat interactiu de la pàgina web. Hi ha diferents qüestionaris perquè els infants puguin entretenir-se al mateix temps que s'informen.

2.2.1.2. Països Baixos: Jeudjournaal

Jeudjournaal és un informatiu diari de la cadena de **televisió holandesa NOS**. El seu inici es remunta l'any 1981, amb una emissió de tres cops per setmana. Actualment, s'emet de dilluns a divendres amb un format de dos butlletins: un al matí i un al vespre.

Font: Pàgina web Jeudjournaal!

Pel que fa a l'audiència, el públic objectiu que busca el programa són infants holandesos de 9 a 12 anys.

Jeudjournaal té l'objectiu de donar a conèixer les notícies que puguin ser del seu interès d'una manera més entenedora, tractant temàtiques tant nacionals com internacionals. Pel que fa al format, el butlletí matinal té una durada aproximada de cinc minuts, i el de la nit s'estén fins als deu minuts. Quant a temàtica de les peces informatives, els continguts són bastant variats: animals, l'espai, conflictes internacionals, el temps... Igual que en el cas anterior, *Jeudjournaal* té una pàgina web on interactua amb l'audiència (<https://jeugdjournaal.nl/>). En aquesta s'hi pot

trobar programes sencers, peces informatives per separat i un apartat interactiu: *Stellingen en vragen*. En aquest espai es llencen preguntes i els infants poden deixar la seva opinió per escrit.

2.2.1.3. Alemanya: Logo!

Logo! és un informatiu televisiu que s'emet pel canal infantil de la televisió alemana Zweite Deutsche Fernsehen (ZDF), és a dir, pel KiKA. Els seus inicis es situen al 1989, convertint-se així en el primer informatiu d'aquest caire d'Alemanya. S'emet de dissabte a dijous a les

Font: Pàgina web Logo!

vuit menys deu minuts, i els divendres a dos quarts de vuit menys cinc. Cada dia té una durada de deu minuts, excepte els divendres, que en dura la meitat.

L'escaleta del programa està definida en quatre grans apartats: primer es presenten dues o tres notícies rellevants europees i alemanyes; després un succés local; en el tercer bloc un reportatge ben treballat i, per últim, el temps (Portalés, 2017). Els temes de les peces informatives són diversos, però els més freqüents són els d'actualitat i societat. Coincidint amb els dos casos anteriors (*Jeugdjournaal* i *Newsround*), els temes tractats majoritàriament també coincideixen amb els de l'agenda d'un telenotícies per adults (Narberhaus, 2016). Tot i que l'afer coincideix, en aquest programa s'explica des d'un enfocament pedagògic i divulgatiu (Portalés, 2017). Un aspecte comú en la majoria dels reportatges que realitza *Logo!* és la importància dels infants, ja que recurrentment hi apareix la seva opinió perquè són entrevistats. Hi ha una secció anomenada *kinderreporter*, on els mateixos infants són els reporters de la notícia.

Logo! no només crea contingut per emetre's a la televisió, sinó que també els penja a la seva pàgina web (<https://www.zdf.de/kinder/logo>). En aquesta web s'hi poden

trobar totes les peces dels informatius, les fotografies de la setmana i diferents concursos i enquestes.

2.2.1.3.França: Le Petit Quotidien i Mon Quotidien

Després de fer una recerca no he trobat **cap referent d'informatiu televisiu francès**. El que sí que hi ha adreçat als infants són dos diaris de premsa escrita, tots dos de l'editorial Play Bac. El primer està dirigit a nens i nenes d'entre 6 i 10 anys, en canvi, el segon és pels infants més grans, els que tenen entre 10 i 13 anys. Tots dos compten amb pàgines web on complementen les notícies i els continguts del paper: <https://lepetitquotidien.playbacpresse.fr/> i <https://monquotidien.playbacpresse.fr/> .

2.2.2. Informatius infantils a Catalunya i Espanya

2.2.2.1. Espanya:

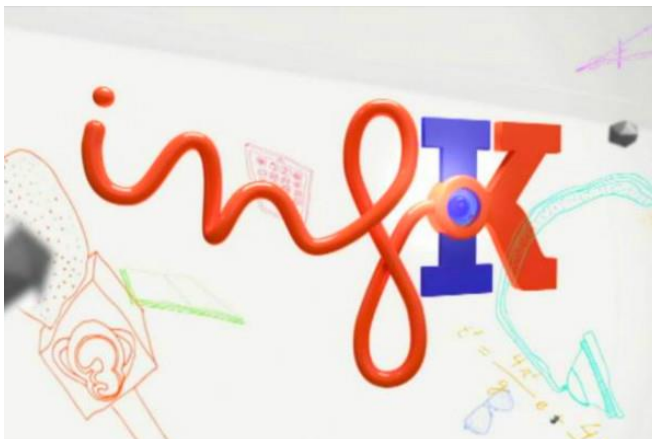
A Espanya no hi ha cap programa informatiu televisiu adreçat a infants però, sí que hi ha dos diaris: El Gancho i PrimiciasNews. Tots dos tenen versió de paper i versió digital, <https://primiciasnews.com/> i <https://www.periodicoelgancho.com/> .

2.2.2.2. Catalunya: L'InfoK

En el paradigma català s'hi troba un informatiu televisiu: **l'InfoK**. Durant el 2018 i 2019 també hi havia un diari digital i imprès, Bitxos. El diari digital va ser creat per Sònia Mestre i Esther Pradell el gener del 2018, però des del setembre del 2019 que no hi ha més informació de què ha passat. L'objectiu del mitjà era potenciar l'interès per a llegir la premsa entre els infants, i crear-los l'hàbit d'estar informats (Bitxos, 2018). Tenia una periodicitat setmanal, i la seva compra només es podia fer a través de la seva pàgina web.

2.2.2.2.1. El cas de l'InfoK

L'InfoK és l'**informatiu de referència per als infants catalans**. S'emet de dilluns a dijous a les vuit del vespre pel canal infantil de la Televisió de Catalunya, és a dir, pel Super3. No sempre hi ha InfoK, l'informatiu té la peculiaritat de seguir el calendari escolar: durant el període de vacances i dies puntuals durant l'any que no hi ha classe, tampoc hi ha InfoK.

Font: Pàgina web canal Super3

“La meva mare cada nit em posa l'InfoK abans d'anar a dormir. A mi m'agrada veure'l, hi ha notícies divertides” - Mar, 10 anys

És l'únic informatiu d'aquest tipus en tot l'estat espanyol i el que més s'apropa a altres models europeus referents en aquest àmbit (García, 2005). Laia Servera, presentadora del programa de l'any 2016 al 2020 i actual directora del departament infantil de la Corporació Catalana de mitjans, en el programa “1.500 capítols de l'InfoK” explica que l'InfoK ensenya una sèrie de temes als infants, i a partir d'aquí són ells els que decideixen si els hi agrada o no. El que diferencia l'InfoK d'altres programes, diu, és que són els nens els que opinen sobre les notícies.

El projecte va ser impulsat per Joan Carreres. La primera emissió va ser pel Sant Jordi, és a dir, el 23 d'abril, de l'any 2001. A l'hora de crear-lo es van seguir tres exemples d'arreu del món amb notòria trajectòria: *Newsround*, de la BBC del Regne Unit, *Logo!* d'Alemanya i *Jeugdjournaal*, de la NOS d'Holanda. Des dels seus inicis el programa ha rebut diversos premis per la tasca que duu a terme, entre els quals hi destaquen el

Premi Unicef per la defensa dels drets dels nens, el Premi Periodisme Esportiu per la difusió de l'esport femení i el Premi Zapping al millor programa informatiu.

Durant els seus vint anys llargs d'emissió hi ha hagut diferents presentadors: a l'inici era la Núria Solé, l'actual presentadora del Telenotícies Comarques. Després ho va ser la Mireia Segú, seguida pel Jordi Gil, l'Anna Arborix, el Lluís Marquina, la Laia Servera fins a arribar a la Núria Vilanova, que és l'actual. Al llarg de la història del programa hi ha hagut molts canvis en l'àmbit tecnològic. Per adaptar-s'hi, el programa compta amb una pàgina web (<https://www.ccma.cat/tv3/super3/InfoK/>) per interactuar amb el públic (Sánchez, 2008). En aquesta pàgina hi ha diferents continguts: els programes sencers per a mirar un cop ja han estat emesos, les peces informatives per separat i les diferents seccions del programa, com l'Emociona't, el Piriscopi o l'InfoEkonomia entre d'altres. Per altra banda, també hi ha un espai participatiu perquè els infants facin propostes de temes o enviïn vídeos i fotografies quan el programa llença un repte.

L'InfoK està pensat per un públic objectiu de nens i nenes d'entre 8 i 12 anys. De fet, un dels aspectes que l'equip del programa té en compte abans de fer un tema és que no sigui per a molt petits. Un dia, durant la meua estada de pràctiques a l'InfoK, Vilanova explicava que no volen perdre l'audiència dels 11 als 12 anys: “un infant de 8 anys mirarà una peça pensada per a nens de 12 anys. En canvi, no es farà a la inversa”.

L'informatiu té una escaleta força definida: presentació, primer tema, segon tema, infoflaix, tercer tema, el temps i tancament. L'infoflaix és un bloc de tres notícies, sovint de temàtica més divertida i entretinguda, d'uns 45 segons d'extensió. Els tres temes són l'esquelet del programa, els importants, sovint de temàtica més “adults” i amb entrevistes a nens i nenes. Els formats més habituals són la notícia o el reportatge i, de forma general, acostumen a durar entre dos i tres minuts.

Pel que fa al llenguatge, un element clau a l'hora de comunicar, l'InfoK n'utilitza un d'estàndard, és a dir, no intenta simplificar-lo. Si la notícia requereix dir ambaixada,

califat o altres mots possiblement desconegut per als infants, es diuen i a continuació, es defineixen. A efectes pràctics es tradueix en el fet que , davant de mots enrevessats, el programa no els evita, ens el contrari, els usa i posteriorment els defineix amb l'objectiu d'ampliar el vocabulari dels infants.

En quant a contingut, el programa intenta seguir l'agenda mediàtica adulta. Es toquen temàtiques molt diverses, com la cultura, esports, ciència, l'espai, animals o el temps (García, 2005), encara que els que més agraden són els de temàtica animal o espacial. Es tracten menys temes en comparació als informatius d'adults, degut al temps limitat que dura el programa i perquè les informacions es tracten amb més profunditat (García, 2005).

Quan hi ha un fet de gran rellevància, com per exemple l'explosió del volcà de la Palma o, hi ha una qüestió transversal al dia a dia dels infants, com la salut mental o el bullying, l'InfoK acostuma a fer un informatiu especial dedicat exclusivament a parlar l'afer en profunditat. Aquests programes són de durada més extensa, al voltant dels 15-25 minuts.

Actualment, l'equip de l'InfoK està creat per a 12 treballadors i treballadores i tres estudiants de pràctiques. Hi ha un productor, cinc redactors, un grafista, un operador d'imatge, dos realitzadors, un editor i una directora. Treballen presencialment (si la pandèmia ho permet) a una redacció diferent de la dels informatius de Tv3 malgrat que es busca establir sinergies de treball amb els altres informatius de la Corporació. A més, s'intenta tenir mínim un rodatge al dia.

L'èxit de l'InfoK va més enllà de l'audiència, les pantalles i els premis. Freqüentment, es fa servir a les escoles com una eina més. El Pol, de l'escola Nou Patufet de Barcelona, en el programa "1.500 capítols de l'InfoK", explica que sempre miren el programa del dia anterior a primera hora i, si ha passat alguna cosa important, analitzen la notícia i després la debaten a classe. Un altre exemple és l'Eneko, de l'Escola del Mar de Barcelona, que en el mateix programa diu que, quan a casa mira el Telenotícies d'adults no entén moltes de les notícies, però quan les expliquen a

l'InfoK sí que les entén i li agrada. Una experiència que ressalta Laia Servera és en l'esmentat programa, fa referència a quan era presentadora. Més d'un cop li havia passat que diferents famílies li declaraven que gràcies al programa a casa seva podien parlar de temes o conflictes importants, que sense l'InfoK no haguessin sabut com tractar-los.

2.3. Infants

2.3.1. Definició d'infants i infància

Al llarg de la història hi ha hagut múltiples estudis sociològics que han estudiat la infància com a objecte social (Sartiano, 2008). Phillipe Ariès, l'any 1960, teoritzà que a l'edat mitjana no existia la infància com a tal, ja que no hi havia cap noció que diferenciés una persona adulta i un infant. És per això que des de la sociologia s'entén la infància com a **construcció social**.

Es considera que el constructe d'infància aparegué al segle XV a Europa (Ariès, 1960). Fou al segle XVII quan començà a existir una preocupació sobre el paradigma de la infància: la criatura comença a percebre's com a quelcom incomplet que necessita protecció dels seus éssers responsables (Illick, 1987).

L'aportació d'Ellen Key a l'obra *El siglo del niño* fou rellevant perquè dona importància a l'educació dels infants. Key representava la infància com a recurs potent per a contemplar un món millor, que es transforma des de l'arrel mitjançant una adequada educació (Key, 1900).

La construcció social de la infància és quelcom que ha anat evolucionant al llarg de l'espai i el temps (mencionar el TFG). En ser un concepte canviant és diferent arreu del món (Sartiano, 2008). En context europeu es pot afirmar que, actualment, la infància adquireix un lloc a la vida comunitària i l'infant té la necessitat de ser cuidat i

educat (Sartiano, 2008). En l'aspecte de l'educació és on entren en joc els mitjans de comunicació i, en marc d'aquest treball, on hi té cabuda l'informatiu televisiu que es realitzarà.

2.3.2. Les seves característiques cognitives

S'anomena desenvolupament cognitiu totes les **transformacions** al llarg de la vida en les **característiques, capacitats i habilitats del pensament** (Rafael, 2007). El sociòleg suís Jean Piaget va estudiar com els infants adquireixen coneixement. Per explicar-ho, establir els següents subgrups:

Dels 0 als 2 anys	Es desenvolupa el sistema sensorial i motriu
Dels 2 als 7 anys	Es defineix com l'etapa preoperacional
Dels 7 als 12 anys	Tenen lloc les accions concretes: reflexionar i cooperar entre d'altres
Dels 12 anys en endavant	S'aprenen les operacions de caràcter formal

Seguint el model de Piaget doncs, els receptors del projecte d'aquest treball es troben, cognitivament parlant, en l'etapa d'accions concretes. Aquesta és una **etapa clau en el desenvolupament**, ja que a partir dels 7 anys els humans comencem a ser capaços de **cooperar i reflexionar**. Això s'explica perquè en aquesta etapa els infants són capaços de **diferenciar el seu punt de vista amb el dels altres** (Piaget, 1964). A mesura que el coneixement evoluciona en les diferents etapes, l'infant **adquireix més capacitat per a entendre i utilitzar esquemes complexos i abstractes**. Anar adquirint més complexitat li serveix per organitzar i adquirir millor la informació (Rafael, 2007).

Les aportacions de Piaget, les complementa Vygotsky. El psicòleg soviètic estudià com les relacions socials que estableix l'individu són fonamentals per entendre com es desenvolupa cognitivament. En aquest sentit, afirmà que és a través de la interacció amb altres persones quan les habilitats evolucionen cap a funcions superiors (Rafael, 2007).

Malgrat Piaget posi el focus en les relacions individuals i Vygotsky en les relacions individu-societat, tots dos pensadors coincideixen en el fet que, a partir dels 7 anys les interaccions socials són rellevants. La cooperació, la reflexió i la creació del món mental s'inicien i, l'entorn és un dels agents rellevants (Rafael, 2007). Els infants són subjectes actius amb el seu entorn més proper: l'analitzen, l'interpreten i hi donen resposta (Livingstone, 2007). Els infants neixen amb algunes habilitats mentals, com l'atenció, la memòria i la percepció; però és l'entorn i la interacció amb les persones que tenen més coneixement les que s'encarreguen de transformar aquestes habilitats mentals primàries amb funcions mentals superiors (Rafael, 2007).

2.3.3. Influència dels mitjans de comunicació

Entenent els infants com a elements actius amb l'entorn, quina influència tenen els mitjans en ells? L'agenda mediàtica infantil és cada cop més complexa pel fet que el món avança cap a la potencialitat del multimèdia (Fedele, 2011). Els infants desitgen rebre notícies, ja que consideren que és necessari tenir accés a la informació (Narberhaus, 2016), però tot i l'interès, valoren que han d'estar adaptades a les seves necessitats i interessos (Alon-Tirosh, 2014). En aquesta línia, l'estudi realitzat per García conclou que **les notícies que més interessen** als infants són les que **estan explicades de forma amena i accessible** (García, 2005).

Jiménez exposà l'any 2000 que **els infants són esponges**. Absorbeixen la informació de manera indiscriminada i, per tant, és de notorietat pensar què s'informa i com s'informa (Jiménez, 2000). Els infants no disposen de les capacitats cognitives per a

discernir la informació, per això és de rellevància el paper de les periodistes (Livingstone, 2007). En aquesta línia, Carbonell (1985) indica que **les professionals del periodisme infantil han de ser indiscutiblement periodistes**. Els infants són subjectes especials, amb un gran desig de saber més i més però deseparats des d'un punt de vista informatiu (Valdés, 1987).

Com s'ha vist, els mitjans de comunicació són un agent més dins del paradigma infantil. La seva influència transcórrer dins de la dualitat d'efectes que poden ser tant positius com negatius (Livingstone, 2007). Hi ha autors que relacionen els informatius amb la funció educativa, ja que la informació és un dels recursos més potents en termes educatius (Carbonell, 1985). Tanmateix, educar no és la finalitat del periodisme, però sí que pot adaptar-ne els formats (Renau, 2007).

Tenir accés a la informació permet als infants **posicionar-se i apropar-se als problemes** del seu entorn, fet que fomenta el sentiment de pertinença de la societat. Paral·lelament, el fet de rebre informació també enriqueix les competències de comprensió lectora, saber escoltar i fer-se esquemes mentals extraient les idees més rellevants (Carbonell, 1985). Finalment, l'accés a la informació és positiu perquè, de manera progressiva, l'infant crea un historial que li facilitarà comprendre els conflictes d'un futur: si l'infant té més *background* estarà més acostumat a posicionar-se sobre què passa al món (Rius, 2018).

En sentit contrari, és d'importància destacar els **perills i els reptes**. El grup d'edat d'entre 7-12 anys (*target* majoritari dels informatius infantils) és un grup força heterogeni pel que fa les capacitats (Piaget, 1964) i, per tant és tot un repte informar de manera adequada i simultània (amb una mateixa notícia) a receptors de 7 anys i a receptors de 12 (Narberhaus, 2016). Tanmateix, cal vigilar en no caure en paternalismes ni condescendències (Martín, 1967). És important tenir cura de com s'informa, ja que hi ha l'evidència que la violència en els mitjans de comunicació genera pot generar por als infants (Cantor, 2000). Els menors de deu anys tenen reaccions més fortes davant de determinat contingut visual, fet que pot comportar ansietat, por per amenaces abstractes i insomni (Livingstone, 2007).

Els aspectes legals sobre el contingut infantil que pot oferir el sector audiovisual a Catalunya queda recollit en la Llei 22/2005 de la comunicació audiovisual de Catalunya. En aquesta llei hi ha tres punts especialment rellevants:

Article 9: *Protecció de la infància i la joventut* → En aquest article queda recollida que la prestació dels serveis està limitada pel deure de la protecció a la infància i la joventut.

Article 81: *Protecció de la infància i la joventut* → Prohibeixen difondre dades que identifiquin els menors en casos on pugui afectar l'honor, intimitat o imatge dels menors, indiferentment de si hi ha o no el consentiment per part dels seus responsables legals. Els continguts que puguin perjudicar el desenvolupament físic, mental o moral dels menors només es podran emetre de les 22 hores a les 6 hores i amb un senyal acústic previ. Es prohibeix la difusió de continguts pornogràfics o violència gratuïta. I per acabar, en aquest article també es menciona que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'impulsar processos de correulació i autoregulació del sector.

Article 96: *Protecció de menors* → fa referència la publicitat i la televenda, quelcom que no és d'interès per aquest treball.

Aquests tres articles concrets i la legislació sencera tenen influència directa sobre els continguts de públic infantil a Catalunya. Narberhaus destaca la importància d'aplicar l'ètica professional a l'hora de produir, també, el contingut per a infants. En especial, l'article 11 del Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya recull que s'ha de tractar amb especial cura la informació que afecti menors.

2.4. Breu anàlisi dels InfoK especial Dia de la Dona Treballadora

Com s'ha comentat amb anterioritat, el programa InfoK acostuma a realitzar programes especials quan l'actualitat informativa o social ho demana. Els darrers cinc anys, pel 8 de març, l'InfoK ha fet diferents especials amb motiu del Dia de la Dona Treballadora. Cada programa ha tingut un enfocament diferent, però tots, com s'ha detallat anteriorment, han mancat d'una explicació profunda de quina és la desigualtat. Per veure els diferents tractaments i les seves mancances, a continuació es farà una petita anàlisi sobre cada programa.

Especial “8 de març” - programa 2018

Durada: 17 minuts

Sobre què va el programa? A l'inici del programa entra tot l'equip per “protestar que a vegades, les dones i nenes del planeta no tenim els mateixos drets o facilitats que tenen els homes”. Per reivindicar-se, decideixen “marxar totes les noies del plató, deixant el Miquel i el Jordi presentant el programa”. Així doncs, totes les dones del programa marxen i es queden els dos homes sols. Aquests, presenten cinc peces ja emeses del programa que parlen sobre qüestions de gènere, “perquè a l'InfoK, parlem dels drets de les nenes i les dones tots els dies”.

La temàtica de les cinc peces informatives és:

- Els noms dels carrers
- Els estereotips, “els papers que sense adonar-nos-en a vegades fem els nois i les noies”
- Dones científiques importants a la història
- Expliquen qui són les sufragistes
- S'acaba amb un recull de “nenes valentes i nenes que no tenen por de lluitar pels seus somnis”

Especial Dia de la Dona - programa 2019

Durada: 17 minuts

Sobre què va el programa? L'equip va decidir que “avui dediquem tot el programa a descobrir si, encara ara, existeixen aquestes injustícies entre nenes i nens”. En el programa hi ha set peces de temàtica diferenciada:

- Parlen amb l'Escola Virolai de Barcelona sobre si pensen que hi ha diferències entre nois i noies. Hi ha diferents reflexions sobre exemples quotidians de discriminació i sobre què es pot fer per aconseguir una societat igual.
- La pressió estètica
- L'origen del famós cartell de la “Rousie”, la dona amb camisa blava i mocador al cap.
- Anàlisi de quantes dones apareixen les dones en els llibres de text
- Repàs de dones importants a la història
- Un equip d'hoquei que juguen de manera mixta, l'equip Jujol
- Cançons que són un símbol “per la lluita de les dones”

Especial Dia de les Dones - programa 2020

Durada: 17 minuts

Sobre què va el programa? La intenció de l'informatiu és: “Avui volem conèixer i voleu que conegueu quatre dones genials, que potser, us poden servir d'exemple”. Les quatre dones són l'artista Lyona, l'astrofísica Mariona Badenes, l'escriptora Nadia Ghulam i la futbolista Alèxia Putellas.

Especial Dia de la Dona - programa 2021

Durada: 17 minuts

Sobre què va el programa? “Avui és un dia on protestem perquè les dones i les nenes no tenim els mateixos drets que els nens i els homes”. El programa hi ha diferents peces:

- El dret de votar, les sufragistes.
- Dones pilots d'avions
- Dones i esport. Parlen del llibre “Les noies juguem a tot”, de la Natalia Arroyo i l'Elisa Sanjuan.

- Recomanacions de dones: La revista “Petit Sàpiens”, la web de “Dones i Ciències de Navarra”, i els quatre nous vídeos d’”Una Mà de Contes”. En la peça repassen la vida de tres dones importants a la història
- Quines son les dones de la vostra vida? Són fortes? Són valentes?

Especial Dia de les Dones i les Nenes - programa 2022

Durada: 19 minuts

Sobre què va el programa? Per fer el programa van a Panelles, un poble de Catalunya que té molts murals a les parets. “Avui, que és 8 de març, us volem ensenyar especialment els murals de les dones i les nenes, perquè avui, és el nostre dia”.

- Comencen el programa fent un homenatge a les dones que han estat valentes, com l’Aitana Bonmatí, jugadora del primer equip del FCBarcelona.
- Després hi ha un “Inforeportera”, on l’Anna i la Mila van a veure l’exposició de la Frida Kahlo.
- Entrevista a l’Anna, motorista de trial
- Parlen la Gessamí, presentadora del programa “Cuines” de Tv3
- Coneixem a quatre muralistes: la Kamma Marlo, Txus Montejano, Francesca Valls i Lily Vasile.

Conclusions de l’anàlisi

Aquest treball s'emmarca dins d'una societat occidental i europea històricament patriarcal (Institut Català de les Dones, 2015). Per extreure unes bones conclusions amb perspectiva de gènere sobre aquests cinc programes, es necessitaria fer una anàlisi sobre el gènere i el moviment feminista molt més àmplia del que permet l'extensió d'aquest treball. És per això que, a continuació, es desenvoluparan unes breus conclusions. Queda, doncs, pendent per a un treball més profund, una adequada anàlisi sobre com s'aborda el gènere en aquests cinc programes.

En primer que crida l'atenció és que en cap dels cinc programes dedicats al 8 de març es mencioni la paraula **feminisme**, sent aquest el moviment social que lluita contra la desigualtat estructural patriarcal. Tanmateix, hi ha una forta absència en tots els

programes d'una explicació de què és el feminisme, d'on prové la desigualtat per raó de gènere i com la patim avui en dia. En quatre dels cinc programes es recau en ressaltar biografies de dones importants de la història i, només sabent biografies personals, no es pot entendre un conflicte global (Sara Moreno, 2022). Per altra banda, en tots cinc programes es fa una referència no explícita a les tasques de cures que històricament han estat associades a la dona sense cap crítica posterior. N'és un exemple aquesta frase que es diu a l'especial del 2022: "ens cuiden quan estem malaltes i estan pendents de com estem. Són les mares i les àvies".

Per tal d'entendre com s'ha d'acostar el gènere en edats infantils d'entre 8 i 12 anys tenint en compte com s'ha abordat en els cinc especials que ha fet l'InfoK, s'ha realitzat un grup de debat amb quatre perfils diferents:

- Paula Badal, educadora social, directora de lleure, monitora d'esplai durant 6 anys i militant a diferents col·lectius feministes
- Aihnoa Ballesteros, educadora social i militat a diferents col·lectius feministes
- Feranda Salvador, psicòloga social i militat a diferents col·lectius feministes
- Pau Valera, educador social, integrador social i militat a diferents col·lectius feministes

Tanmateix, és rellevant informar la meua posició: jo sóc monitora de lleure titulada i aquest estiu obtindré el carnet de directora, formo part de diferents col·lectius feministes estudiantils i del barri de Gràcia, he cursat el mínor d'Estudis de Gènere i, al llarg dels últims quatre anys he participat en les Jornades de Lleure i Feminisme que organitza l'Escola Lliure El Sol. És per això que, en aquesta ocasió, no només tinc una posició de periodista sinó també de cert bagatge en infància i gènere.

Després d'haver conversat, de manera distesa i informal, sobre la qüestió del gènere i com s'hauria de tractar en programes televisius com l'InfoK, les conclusions principals han estat que **no hi ha cap motiu per evitar parlar amb els infants sobre el feminisme** sempre que es faci de manera adequada a l'edat i el context de les receptores.

En el transcurs de la conversa, d'una durada aproximada d'una hora, van sortir alguns punts comuns i algunes discrepàncies. Va ser consens entre totes que parlar sobre feminisme és quelcom **transversal**, no és una única acció o discurs, és el com s'entén la vida. “De la mateixa manera que tenir o no pigues a la cara té uns efectes sobre els infants, el feminisme també en té i és absurd ignorar-ho o pensar que es un tema per grans”, comentava Badal. Tanmateix, també va haver concordança en el fet de què s'ha de **parlar de feminisme des del dinamisme**. Quan es parla de feminisme sovint es fa com a concepte estàtic, abstracte i quelcom allunyat de les seves realitats, fet que provoca que arribin a l'adolescència amb un discurs après però sense saber-ho portar a la pràctica i, en alguns casos, amb un rebuig. S'ha d'aconseguir que la conversa o activitat sobre feminisme els doni eines per **aterrar aquesta desigualtat a la seva realitat i quotidianitat**, perquè serà llavors quan faran el pas de la discursiva a la pràctica i, per tant, podran canviar les seves accions.

Es van comentar algunes eines i factors a tenir en compte per aconseguir el dinamisme i l'aterratge del concepte a la pràctica:

- **Buscar l'empatia:** tu també pots evitar situacions injustes perquè totes formem part del problema i de la solució.
- **Intentar no jutjar ni assenyalar:** s'ha d'intentar procurar generar espais segurs i de confiança, per tal de poder arribar a l'arrel del que s'està volen parlar. Altrament, s'ha d'assenyalar a les accions discriminatòries, no a les persones. “Tu els hi has de fer entendre que una actitud es una merda, després ells ja triaran si volen canviar-la o no”.
- **Quelcom quotidià i tangible:** Si només parlem de feminisme en dies assenyalats cala molt més la idea de que és només un discurs. Si s'incorpora la perspectiva de gènere en com es llegeixen les situacions que passen, per exemple, al pati de l'escola, serà més fàcil per elles entendre la desigualtats a efectes pràctics.
- En totes les edats: No hi ha una edat per començar a parlar de feminisme, totes són vàlides. Es pot parlar de feminisme des de l'autoconcepte i la creació de

relacions i vincles. Des de petites es pot parlar de feminisme a través del consentiment: puc agafar-te el teu joc? Vols un petó de bona nit?

- **Defugir del tabú:** Adaptant en contingut i el vocabulari a l'edat i al context, sense evitar temes o fer-ne tabú i sempre des del respecte. **Tota curiositat és bona.**

En quant a l'anàlisi específica dels darrers InfoK monogràfics duts a terme pel 8 de març, hi ha hagut algunes discrepàncies, però finalment totes hem estat d'acord en el fet de què **parlar de dones referents no està malament** perquè històricament només han existit referents homes, però **s'hauria d'anar més enllà** per entendre perquè és important parlar de que existeixen referents femenins. **Què ha passat abans?** Paral·lelament, s'ha comentat que també és positiu parlar de referents masculins positius, d'aquesta manera s'evita generar un discurs que allunya als nens de la lluita feminista i els hi dones opcions per créixer amb altres masculinitats. A continuació adjunto la transcripció d'un fragment de la conversa, el trobo molt encertat i concís per sintetitzar el missatge global:

Feranda: Els discursos s'han d'adaptar. La noia que és física, la noia que és química, la futbolista, la... fa una mica d'aigües aquest discurs i acaba sent paper mullat.

Aihnoa: Abans de fer el programa s'ha de pensar quin és el missatge que es vol transmetre. Quin és l'objectiu? Quina reflexió política de canvi hi ha darrera? Té sentit parlar de referents perquè històricament i actualment estem invisibilitades? Sí, però el que s'ha d'intentar és anar més enllà."

Paula: Clar, no ens podem quedar en conèixer a Frida Kahlo o a Alèxia Putellas perquè després no es pot aplicar en el dia a dia.

Pau: És important també parlar des d'una visió positiva. És complicat, no és una tasca fàcil, però és important.

3. PROJECTE

3.1. L'abans: com ha de ser el projecte?

3.3.1. Aspectes tècnics

Després de fer un visionat de diferents InfoK i haver realitzat les pràctiques curriculars allà, els aspectes tècnics s'han definit de la següent manera:

Durada: L'InfoK té una durada d'uns 15 minuts, però en els especials a vegades dura una més. Mentre jo feia les pràctiques, vam fer l'Especial Volcans. Aquest va durar gairebé 24 minuts i, arran d'aquesta alteració del temps habitual, es va fer un consell de redacció on es va estipular que els especials seria convenient que duressin no més de 20 minuts.

Públic al qual s'adreça: Tal com s'ha vist en el marc teòric, no hi ha una estricta definició biològica de quan comença i acaba la infància, ja que s'entén com un constructe social. Els receptors d'aquest treball, doncs, s'acoten seguint el *target* que estipula l'InfoK: la franja d'edat d'entre 8 i 12 anys.

Llenguatge verbal: En aquest aspecte el treball es guia per la cita de la Laia Servera en el programa "Especial 1.500 programes", ja que sintetitza molt bé la idea: "Davant de paraules complexes, el programa no les evita, tot just el contrari, les diem i després les definim amb l'objectiu d'ampliar el vocabulari dels nens i les nenes".

Llenguatge no verbal:

- Imatges: Com s'ha demostrat en el marc teòric, les imatges que es mostren poden causar fort impacte en els infants. En aquest sentit, he intentat ser curosa i no posar imatges que puguin malmetre el benestar físic, mental o emocional dels infants.

- Estil de maquillatge: Penso que la imatge que transmetes com a referent té un fort impacte en el públic. En aquest sentit, vull potenciar-ho amb l'objectiu de crear consciència que les dones podem aparèixer a la televisió amb la mateixa quantitat de maquillatge que els homes.
- Estil de vestuari: Pel que fa al vestuari, també crea referent. Vull defugir de la creença social que a la televisió s'ha de sortir "ben vestida". Què vol dir "ben vestida"? Qui marca què és formal i què no? Hi ha un punt de classisme en pensar que anar amb americana és anar "ben vestida"? Aquestes preguntes podrien desencadenar un debat extens, és per això que tan sols exposaré les conclusions. Amb Badal també va ser un punt de conversa i vam determinar que la roba del dia a dia també és roba adequada per sortir a la televisió, és per això que apareixeré amb roba que uso al meu dia a dia.

Format peces: Seguint el model de l'InfoK, les peces no duraran més de 3 minuts, aniran acompanyades d'una música de fons i s'intentarà que la veu dels infants sigui el màxim de protagonista possible.

3.1.2. Tria de les peces informatives: Com s'han escollit els temes de notícies i per què?

Per tal d'escollir la temàtica de les peces informatives s'ha volgut anar en concordança a la crítica constructiva que es fa en el bloc teòric del treball, on es ressalta les mancances dels darrers cinc especials que ha realitzat l'InfoK en motiu del dia 8 de març. Tanmateix, s'ha volgut defugir de l'adultcentrisme i donar la capacitat de decisió als infants. És per això que, els temes que es desenvolupen al llarg de l'especial informatiu, han estat triats a partir d'una activitat amb els infants de l'Esplai GMM, de Barcelona.

L'activitat va ser duta a terme amb el meu grup d'infants de l'esplai, vint-i-dos infants de tercer i quart de primària: les Grumetes. Aquesta tria va ser per dos motius principals. El primer és evident: la facilitat de poder accedir al grup. El segon rau en la

proximitat i confiança entre jo i els altres subjectes, ja que és el segon any que sóc la seva monitora i, d'afegit, conec quin *background* tenen sobre feminisme i gènere. La dinàmica la vaig organitzar de la següent manera:

Activitat Grumetes: què ens inquieta sobre el gènere?
--

16.30h: Benvinguda famílies i infants

16.45h: joc inicial mogut (la bandera)
--

17h: S'explica que parlarem de feminisme, sexualitat, gènere, reproducció.. una mica una barreja de coses, que elles poden triar de què parlar. Hi ha un lloc on poden agafar papers i bolígrafs i una bústia en un cantó de la sala. Escriuen les seves preguntes i inquietuds de manera anònima.
--

17.20h: Ens dividim per grups, tenint en compte el gènere i els rols de cada infant dins del grup. Hi ha 3 grups no mixtes i dos de mixtes. Cada grup té una monitora referent. Es reparteixen els papers que hi ha a la bústia i entre el grup intenten trobar la resposta a les preguntes i inquietuds. Si sorgeixen noves inquietuds són benvingudes!
--

18.15h: posada en comú de què s'ha parlat a cada grup.
--

18.30h: amb els mateixos grups que a l'inici han de fer un rànquing dels cinc temes que més els hi han interessat o els que els hi agradaria que sortissin a un informatiu dirigit a infants
--

18.45h: la gran final de temes, es trien els cinc seleccionats. Valoració de l'activitat.

Després de realitzar l'activitat van acabar sortint aquestes cinc grans inquietuds, que són les que es desenvolupen al llarg del programa:

- **Bloc 1:** Què és el feminisme? Per què és el 8 de març? Des de quan existeix el feminisme? Què és patriarcat?
- **Bloc 2:** Quins exemples de desigualtat hi ha al nostre dia a dia? Què podem fer canviar-los?
- **Bloc 3:** La importància de la perspectiva interseccional
- **Bloc 4:** LGTBI+
- **Bloc 5:** Inquietuds molt diverses entorn la sexualitat i la reproducció

Un cop vam delimitar de manera conjunta els diferents blocs temàtics que formarien part de l'informatiu, vaig demanar a amistats pròximes que tenien familiars d'entre 8 i 12 anys si podien enregistrar un vídeo formulant la pregunta. El format de pregunta-resposta és recurrent a l'InfoK; i penso que és positiu, ja que es dona veu a l'infant directament.

3.1.3. Producció: contacte amb les escoles

Per a fer l'informatiu tenia la necessitat d'anar a diferents centres escolars, sobretot de primària o secundària, i gravar a l'alumnat per a les peces informatives. Em vaig posar en contacte amb 425 escoles de l'àrea de Barcelona i voltants. La majoria de respostes que vaig rebre eren de dues tipologies diferents:

1. El nostre centre escolar té sessions de temàtica feminista durant el mes de març
2. No ens interessa, molta sort!

Les respostes de la primera tipologia les vaig haver de descartar, ja que al mes de març aquest projecte encara es trobava en fase de recerca teòrica i primers plantejaments d'escaleta, fet incompatible amb sortir de rodatge. Finalment, però, quatre centres escolars d'educació primària em van dir que sí que estaven interessades amb rebre la meva sessió a canvi que jo pogués enregistrar les imatges.

Aquestes escoles van ser: Escola de La Concepció (Eixample), Escola Pit-Roig (Horta-Guinardó), Escola Auró (Eixample) i Escola Nabí (Sarrià).

3.1.4. Primer esbós d'escaleta

Un cop triats els quatre blocs principals, vaig construir una primera idea d'escaleta per a poder començar a planificar les sessions escola.

Peça per...	Realització	Guió	durada
Careta d'entrada	pospo		
Presentació: benvinguts al programa especial pel 8 de març	plató	Us donem la benvinguda a l'InfoK. Aquestes imatges que veieu aquí darrera s'han repetit en tot el món, també a Catalunya. Avui és el dia internacional de la Dona Treballadora, i per això hi dedicarem tot el programa. Avui fem un especial per reivindicar que, encara a dia d'avui, les nenes i les dones no tenim els mateixos drets que els nens i els homes. I també, celebrarem totes aquelles coses que estan canviant cap a la igualtat. Volem començar el programa donant-vos la veu a vosaltres. Aquí a l'InfoK més d'un cop us hem parlat sobre el feminisme, però exactament, què en sabeu? i què voleu saber? Per descobrir-ho hem anat fins al barri de Gràcia, a Barcelona. Allà,	

		el grup de segon i tercer de primària de l'esplai GMM han fet una activitat per fer una pluja d'idees, i enviar-nos les seves preguntes. Escoltem-les	
Activitat anxes per decidir els temes que parlarem	vídeo gravat	hola anem a llúisos de gràcies. aquest grup son les anxanetes, cada dissabte fan esplai - oh si a mi m'agrada molt esplai. juguem i aprenem coses Avui han fet un activitat sobre feminisme. - les monitores - després I ens han volgut fer arribar algunes preguntes. - què és exactament el feminisme? // jo crec que tots els nens i nenes haurien de saber què és el feminisme, així podem canviar el món. -	aprox 2min
	plató	Doncs ja ho veieu. Aquestes, són algunes de les preguntes que ens heu fet arribar. Començarem intentant respondre la que ens ha fet ?LA+NOM??	

	pantalla	“què és exactament el feminisme? // jo crec que tots els nens i nenes haurien de saber què és el feminisme, així podem canviar el món.”	
	plató	?NOM??. per entendre què és exactament el feminisme i què vol dir desigualtat de gènere hem anat fins a l'escola De La Concepció, de Barcelona. Els alumnes de quart han fet un taller on han après molt.	
Taller 1. Què és el feminisme	vídeo gravat	objectiu de la sessió: Acostar el feminisme al infants, que ho vegin com a quelcom necessari per a canviar la societat. Que siguin conscients que existeix una discriminació i que totes el patim a l'escola, a casa, a la vida en general. Introduir el concepte de rols de gènere. - que surtin exemples del seu dia a dia - que defineixin feminisme - que defineixin patriarcat - que diguin que no els hi sembla bé i voldrien un món més	3min

		just ! definir patriarcal	
	plató	Ara que ja sabem una mica més sobre feminisme, podem respondre les altres preguntes. Us en recordeu què deia el ???	
	pantalla	“Jo he sentit a parlar de moltes lletres seguides, (<i>llegint d'un paper</i>) LGBTI+, què és exactament?”	
	plató	La L, la G, la T, la B, la I i el símbol de +, són les lletres del col·lectiu LGBTI+. Totes les persones que estan dins d'aquest grup tenen en comú que estan discriminades per la societat patriarcal, és a dir, per la societat on vivim actualment on unes persones, són més acceptades que les altres. L'alumnat de ?? curs, de l'escola ??? ho han estat treballant a classe, i nosaltres hem anat fins allà per escoltar-los.	

Taller 2. Conceptes clau		Objectiu: Saber què és LGTBI+. Per fer-ho parlarem de: Què és el gènere? Què és el sexe? Què vol dir orientació sexual? Identitat de gènere? → parlar sobre LGTBI (persones trans, homosexuals) → fer el taller de fer una persona amb forats	3min
	plató	Carai! Quines manualitats més xules us han quedat, i útils són per tenir clars bé aquesta pila de conceptes.	
Trencar el ritme	vídeo muntat	és per trencar una mica el ritme i que no es faci tant feixuc → muntatge imatges femis	
	sencer i després pantalla	“Jo crec que lluitar per la igualtat de tothom és molt important. La igualtat dels rics i els pobres, d’homes i dones, de blancs i de negres...” + la que gravi això gravar-la una estona mirant a càmera	
	plató	<i>a la pantalla el vídeo petit de l’anxaneta que ha parlat</i> Aprofitant aquesta reflexió de la ???, us volem explicar un últim concepte. El Feminisme Interseccional. Aconseguir que tothom tingui els mateixos drets és l’assignatura	

		pendent que tenim com a societat. En els últims anys, han anat sortint pancartes com les que veiem aquí darrera. L'escola ???, ha fet unes jornades parlant precisament sobre què és aquest tipus de feminisme.	
Taller 3. Interseccionalitat	vídeo muntat	Interseccionalitat → entendre que les lluites estan interrelacionades. Parlar sobre el feminisme antiracista	aprox 3min
	plató	Ja sabeu que a l'InfoK ens encanta remenar llibreries i biblioteques per buscar llibre que parlin del tema que tractem. Per això ara us volem ensenyar aquests dos llibres. És diuen "Explica'm-ho" i "Explica-m'ho tot".	
Taller 4. Dubtes, tabús i llibres	vídeo muntat	llibre explica-m'ho tot	aprox 3min
	plató	Doncs amb l'explica-ho hem arribat al final d'aquest programa especial. Hem après que	

	Plató	<i>pantalla inici muntatge</i> I ara volem acabar el programa amb un muntatge musical que segur, que us agradarà molt. Recordeu que ens trobem demà a les vuit de la tarda. Ens veiem!	
careta final	pospo	gravar infants dient “lemes” • el feminisme és important • trenquem els tabús • igualtat per a tothom • tenim els mateixos drets • pots ser qui tu vols ser • ...	

3.1.5. Escaleta definitiva

Al llarg de tot el procés de creació l'escaleta va anar variant, un dels canvis va ser introduir els colors per separar els diferents blocs de manera visual. Finalment l'escaleta ha quedat així:

edició	Peça per...	Realit.	Guió	durada	durada total
Fet	Careta d'entrada	pospo			
Fet	imatges editades 8m	pospo	<i>(versió 3 pospo principi)</i>		
	Presentació: benvinguts al programa especial pel 8 de març	plató	Us donem la benvinguda a l'InfoK. Aquestes imatges que acabem de veure s'han repetit en tot el món, també a Catalunya. Avui, 8 de març, és el dia internacional de la Dona Treballadora, i per això hi dedicarem tot el programa. Avui fem un especial feminista, un especial per reivindicar que, encara a dia d'avui, ens hem de queixar perquè les nenes i les	1min	1min

			dones no tenim els mateixos drets. I també, celebrarem totes aquelles coses que estan ja canviant cap a la igualtat. En aquest programa volem donar-vos la veu a vosaltres, i per això, al llarg de la setmana ens heu fet arribar les vostres preguntes. Comencem!		
	Pregunta Marina Anxaneta GMM	pntll	Pregunta: Hola InfoK! A mi m'agradaria que ens expliquéssiu què és exactament el feminisme		
		plató	Hola Marina, per respondre la teva pregunta hem anat fins al barri de Gràcia, de Barcelona. Les Anxanetes, el grup de set i vuit anys de l'esplai GMM han fet una activitat per entendre, precisament, què és el feminisme i què és el masclisme		
Fet	Què és el feminisme?		Què és el feminisme (anxanetes esplai gmm)	3min	4min
Fet		plató	Moltes gràcies a l'equip de grafistes per aquesta explicació tan xula. Continuem aquest especial InfoK amb més preguntes, ara és el torn del Josep		

	Pregunta Josep (família)	pnlll	Què podem fer nosaltres per canviar aquesta situació d'injustícia?		
		plató	Gràcies per la pregunta Josep. Sovint són situacions que no estan a les nostres mans, però detectar-les, és el primer pas per poder-les canviar. És per això, que hem volgut visitar l'escola Auró de Barcelona, perquè ens ajudin a identificar moments del nostre dia a dia on hi hagi alguna desigualtat.		
Fet	Dia a dia		Exemples dia a dia (escola Auró)	3min	14min
	plató	plató	Segur que si us hi pareu a pensar, alguna d'aquestes situacions també ha passat a la vostra escola i al vostre dia a dia. Una de les solucions per canviar això que passa, és precisament el que estem fent avui, parlar-ho per anar prenent consciència. I ara canviem de tema per parlar-vos d'un nou concepte, la interseccionalitat. Abans però, escoltem la pregunta del Martí		
	Pregunta Martí anxaneta	pnlll	és la desigualtat més gran del món? és pitjor que el racisme?		

Fet	plató intro	plató	Per trobar la resposta volem parlar-vos de les idees de Kimberlé Crenshaw, una advocada d'Estats Units, i què millor que fer-ho amb un conte.		
Fet	interseccionalitat		Interseccionalitat	2min	11min
	Pregunta Noa anخانeta		La meva germana porta una polsera de l'arc de sant martí. M'agradaria si m'expliquéssiu què volen dir tots els colors.		
Fet	LGTBIQ+		LGTBIQ+ escola nabí	3min	9min
	pantalla completa	pnll	Sabríeu respondre quants penis diferents existeixen? o què he de fer si una persona s'enamora de mi i jo no sento el mateix?	2min	16min
	plató	plató	Com és fer-se un petó? Què és el clítoris? Aquestes són algunes de les preguntes que apareixen als llibres que tinc al meu darrere. Explica-m'ho i Explica-m'ho tot, de l'autora alemanya Katharina van der Gathen i amb il·lustracions d'Ane Kuhl. L'autora va anar per diferents escoles d'alemanya als cursos de 5è i 6è, i va demanar a		

			les alumnes que, de forma anònima, escrivissin totes les preguntes que tenien sobre la sexualitat, un tema que per molts, encara se us fa una mica estrany. De totes les preguntes n'han sortit dos llibres ben interessants, i com que ja sabeu que a l'InfoK ens agrada molt llegir, avui volíem acabar el programa amb aquesta recomanació!		
		plató	i amb aquests dos llibre nosaltres ens acomiadem de totes vosaltres. Recordeu que ens retrobem demà a les 8 del vespre aquí, a l'InfoK. I que tots els dies hem de lluitar per aconseguir que tothom sigui igual.		
	tancament	pospo	vídeo editat imatges mani i tancament	2min	18min

3.1.6. Creació de les sessions escola

Paral·lelament a la creació i modificació de l'escaleta, la meva tasca es va centrar amb dissenyar les sessions a les diferents escoles. Les eines per fer-ho les he obtingut gràcies a les diferents formacions de l'Escola Lliure el Sol que he fet en els darrers tres anys i la titulació de monitora de Lleure, l'experiència com a monitora d'esplai dels últims 4 anys i les reflexions del Mínor d'Estudis de Gènere.

A continuació adjunto la planificació de les tres sessions.

Què és el feminisme - Anxanetes esplai GMM

Objectiu de la sessió: Acostar el feminisme als infants, que ho vegin com a quelcom necessari per a canviar la societat. Que siguin conscients que existeix una discriminació i que totes el patim a l'escola, a casa, a l'esplai i a la vida en general.

0-5min: presentació

Qui sóc jo, explicar-los que estic fent el meu TFG, que hi ha una càmera però han de fer com si no existís...

5-10min: què sap el grup classe?

Explicar que farem una activitat per acabar d'entendre millor què és el feminisme, perquè es fan manifestacions, com ens podem reivindicar...

10-50: activitat

- 10-20: Per parelles o trios pensen què és el feminisme i què és el masclisme. Conceptes, colors, imatges, situacions que puguin relacionar amb aquestes dues paraules.
- 20-40: ens separem per 5 grups. Cada grup ha de pensar una situació del seu dia a dia on hi hagi alguna desigualtat. Després l'hauran de representar al mig de la classe, entre tots han d'endevinar quina desigualtat hi ha i després el grup l'explica. Començo jo fent l'obra del canet rock, les faig sortir a la pissarra.
- 40-45: Breu reflexió al final de què hi ha desigualtats a tot arreu. Explicar què és feminisme i masclisme.

45-60: tancament + entrevistes

Si hi ha temps, que diguin altres situacions de desigualtat que viuen en el seu dia a dia, com podem intentar canviar la situació... i entrevistes

Dia a dia - Escola Auró, grup 6è de primària

Objectiu de la sessió: Acostar el feminisme al infants a partir d'exemples en el seu dia a dia.

0-5min: presentació

Qui sóc jo, explicar-los que estic fent el meu TFG, que hi ha una càmera però han de fer com si no existís...

5-10min: què sap el grup classe?

Preguntar-los si han tractat algun cop el feminisme a classe, a l'escola i què en saben. Explicar que farem una activitat veure exemples en el nostre dia a dia on hi ha desigualtats. Per entendre què és el feminisme com a base projecció d'aquests vídeos:

- feminismo niños youtube: https://www.youtube.com/watch?v=DbdvCKsxp_s
- llibres masclistes InfoK <https://www.ccma.cat/tv3/super3/InfoK/els-llibres-de-text-son-masclistes/video/5829112/>

15-30: activitat

- Per parelles han de pensar un exemple de desigualtat que hi hagi en el seu dia a dia → quan ho tinguin posar-ho en comú
- Després, amb les mateixes parelles han de buscar solucions de la seva situació i del conflicte de gènere en general → quan ho tinguin posar-ho en comú

45-55: tancament

Valoració de l'activitat en termòmetre. Si a totes les nenes els hi ha agradat i hi ha alguns nens que protesten o no els hi ha agradat, fer la reflexió de si és casualitat que això hagi passat. És problema de les nenes? Perquè elles sempre estan interessades en fer aquestes activitats i els nens s'acostumen a avorrir més fàcilment?

LGTBI+ escola Nabí

Objectiu de la sessió: Acostar el feminisme al infants des de la perspectiva del col·lectiu LGTBI+. Que obrin la mirada i vegin totes les possibilitats que hi ha.

0-5min: presentació

Qui sóc jo, explicar-los que estic fent el meu TFG, que hi ha una càmera però han de fer com si no existís...

5-10min: què sap el grup classe?

Preguntar-los si han tractat algun cop el feminisme a classe, a l'escola i què en saben. Explicar que farem una activitat per acabar d'entendre millor alguns conceptes...

10-30: activitat

- Cafè rodant: Hi ha repartit per la classe fulls amb la pregunta "Què vol dir la lletra ... ?" Cadascú ha de passejar per la classe i apuntar les idees, conceptes, paraules que els hi vinguin al cap en funció de la lletra. Després ho posem en comú i expliquem què és la L, què és la G...
- Fem manualitat, individual
 - Material per persona: boli, retolador, dos fulls/cartolines, tisores
 - Primer dibuixar persona, després al cap posem les possibilitats d'identitat, és a dir, home, dona, les dues, una altra. Al cor les possibilitats d'atracció: home, dona, les dues, cap. Per últim, a l'aparell reproductor vulva, penis o indefinit. Manualitat explicada aquí → https://www.youtube.com/watch?v=1QbTZYiQ6BA&ab_channel=CARKIPRODUCTIONS
- Reflexió de que hi ha totes les possibilitats de combinació que cadascú decideix. Explicar que vol dir cada lletra (LGTBI i el +).

30-50: tancament + entrevistes

3.2. El durant: enregistrament i edició de l'informatiu

3.2.1. Sessions a les escoles

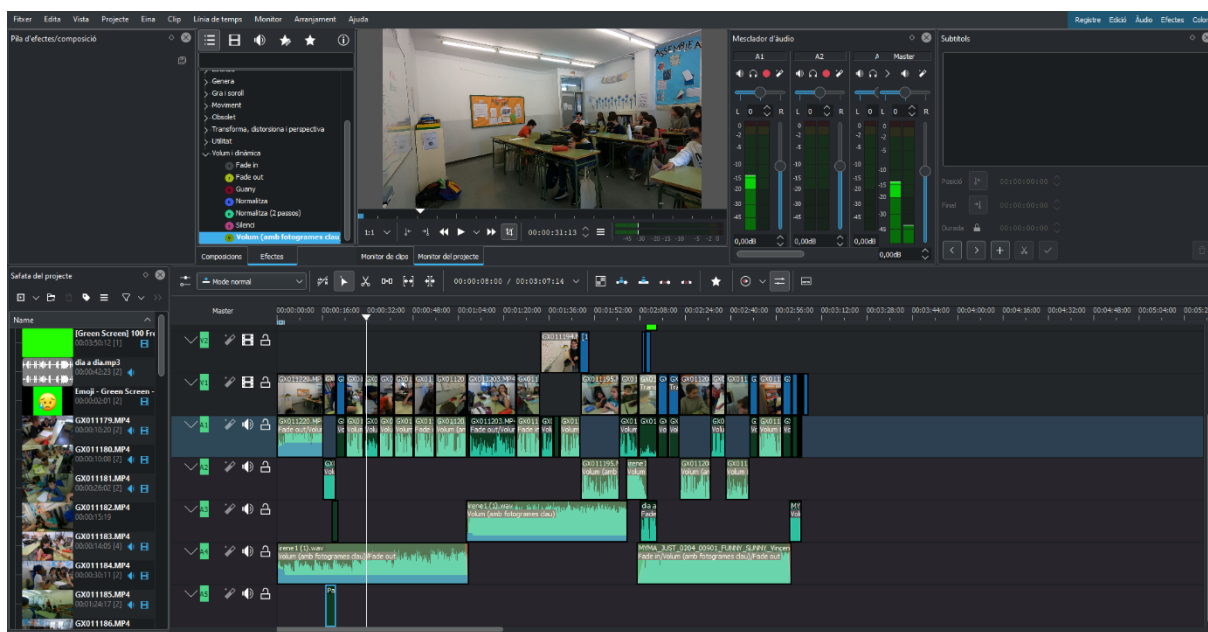
Les sessions realitzades a les diferents escoles han estat una part fonamental de l'informatiu, ja que són els rodatges principals. Durant les sessions m'he trobat amb algunes dificultats que no hi comptava. En les primeres sessions em va costar força compaginar el rol de formadora amb el de periodista i càmera. De fet, dels dos primers rodatges (Escola de la Concepció i Escola Pit-Roig) vaig haver de **descartar-ne el material** enregistrat: els *tempos* de la sessió no es van ajustar a les meves necessitats periodístiques, dels vint minuts programats per a fer entrevistes en vaig tenir només cinc, fet que em va dificultar molt que les respostes fossin de la qualitat que necessitava.

Una altra **dificultat** amb què m'he trobat ha estat les **diferències entre escoles** sobre el feminisme. Tenia notòria repercussió amb la resposta de l'alumnat si el centre tenia com a objectiu transversal treballar el feminisme o no. Hi havia centres on els alumnes no eren capaços de definir ni associar cap paraula/color/dibuix al feminisme, en canvi, n'hi havia d'altres que eren capaços de construir un discurs crític i detectar exemples al seu dia a dia.

Respecte a l'**enregistrament** de les imatges a les escoles, des del primer moment he apostat per tenir una figura de periodista polifacètica. Això s'ha traduït en anar jo **sola de rodatge**, fent de càmera, de tècnica de so i de periodista simultàniament. La majoria de vegades ha funcionat correctament, ja que tenia molt organitzat quins plans recurs necessitava i com volia funcionar, però en algunes entrevistes el so podria haver-se millorat si hi hagués hagut algú pendent exclusivament.

3.2.2. Edició

L'editor de vídeos usat és *kdenlive*. Aquest és un servei gratuït molt semblant al *Premier* o altres que s'usen habitualment. Mai abans l'havia utilitzat i, per tant, com és d'esperar, al principi em va costar una mica familiaritzar-me.

Captura de pantalla de l'edició del vídeo “Exemples al dia a dia”

Cada peça informativa té una **música** en segon pla d'acompanyament. Això està fet així perquè tant a les mateixes notícies de l'InfoK com a altres peces periodístiques com, per exemple, les seccions de les ràdios musicals, la veu acostuma a anar acompanyada d'una música per fer el contingut més amè i divertit. Cada música s'ha escollit en funció del contingut de la notícia: més informativa, més alegre, més tranquil·la, etc.

La **tipografia** usada és *Comic Sans*. Aquesta tipografia culturalment s'associa a la infància i als treballs que es fan a primària, però la justificació de per què s'ha usat va més enllà. L'Associació Britànica de la Dislèxia i l'espanyola Madrid amb la dislèxia, recomanen l'ús d'aquesta tipografia perquè faciliten la lectura a les persones dislèxiques que pateixen un trastorn d'aprenentatge que afecta la lectura i a

l'escriptura. Aquest fet té una explicació: cada lletra de *Comic Sans* té una forma única i irregular, pel que és més fàcil d'identificar. En canvi, en les altres tipografies hi ha lletres que poden fer efecte mirall, com es veu en la següent taula:

Comic Sans	Arial	Times New Roman	Calibri
b / d	b / d	b / d	b / d
p / q	p / q	p / q	p / q
n / u	n / u	n / u	n / u

Per a **construir les peces informatives**, primer feia un visionat de tot el material que tenia: plans recurs i transcripció d'entrevistes. Posteriorment construïa mentalment la peça i, després, la muntava i acabava de fer les últimes modificacions per aconseguir l'uníson del discurs, la música i les imatges.

El guió de les diferents peces informatives és el següent:

- **Peça 1: Què és el feminisme?**

(recursos divertits)

Què és el masclisme?

(decles masclisme)

Què és el feminisme?

(decles feminisme + Enki "però no saben que res és de nois ni de noies")

Què us sembla?

(decles "jo no ho trobo bé, ni jo, ni jo...")

I vosaltres, què sou?

(Gael "jo vull igualtat i vull el feminisme" + les altres "feminista")

- **Peça 2: Exemples al dia a dia**

Stand up

off: Tic, tac, tic, tac... i en un moment, ja ho tenien!

(decles problemes)

off: I com que totes aquestes situacions no ens agraden, han pensat possibles solucions!

(decles solucions)

- **Peça 3: Interseccionalitat**

Hi havia una vegada una noia que es deia Emma. → dibuix en procés emma

L'Emma volia treballar, → emma pensant

així que va decidir buscar feina a una fàbrica de cotxes que tenia al costat de casa.-

-> emma caminant fins a arribar a l'empresa

Quan va arribar, el director de l'empresa li va dir que no la volien. → apareix director i aquest diu amb una bafarada "no"

L'Emma estava convençuda de que li havien dit que no per ser una dona negra. → emma pensa bafarada i surt el símbol de la dona i el color negre

Va sentir-se molt discriminada, així que es va enfadar, → cara trista damunt

i va decidir denunciar-ho a un tribunal de justícia. → emma camina fins tribunal de justícia

El jutge, li va dir que aquella empresa no era racista, perquè tenia persones negres treballant, → apareixen homes negres

i que tampoc era masclista, perquè hi havia dones treballant. → apareixen dones blanques

El que no va pensar el jutge és que no hi havia cap dona negra treballant → creu damunt del jutge i apareix una dona negra

i, que per tant, sí que hi havia una discriminació. → paraula discriminació i un tic

Aquesta va ser una experiència que va viure una amiga → s'aparta el full de la Kimberlé Crenshaw, → foto Crenshaw i amb la qual Crenshaw va inspirar-se per crear el concepte d'interseccionalitat. → paraula interseccionalitat

El que vol dir aquesta paraula tan llarga és que com a persones vivim moltes desigualtats diferents, i que en funció de com es combinin acabaràs tenint més o menys poder dins de la societat. → una persona i moltes fletxes

És per això que no sempre la balança serà així (*home per damunt de la dona*), → balança home dona perquè no només existeix la desigualtat del gènere.

El que hem d'aconseguir és que d'aquí un temps totes siguin iguals! → la balança es posa igual

- **Peça 4: Col·lectiu LGTBIQ+**

(imatges recurs)

Off: Després de l'hora del patí els alumnes de sisè tenen preparat un taller per descobrir què és aquesta bandera. Us sona?

(bandera s'amplia)

Aquesta és la bandera LGTBI+, però, què volen dir tantes lletres? La mateixa pregunta s'han fet tots els alumnes al principi de la classe.

(decles pensant...)

Wael "la L vol dir lesbiana, la G vol dir gay..."

Off: eps! T'has deixat la B!

Wael: "i la B vol dir bisexual"

Off: Un cop ja sabem què vol dir cada lletra, toca investigar el seu significat. Per descobrir-ho toca fer una manualitat

Georgia: La manualitat que hem fet era dibuixar...

Wael: qui t'agrada

Elisabet: i a les parts íntimes...

Off: Doncs un cop enllestida la manualitat, ens expliqueu què vol dir

Lucas: LGTBI+

Milos: La G és gay i és que ... + reflexions finals

- **Peça 5: Llibre Explica-m'ho i Explica-m'ho tot**

Off: Què he de fer si una persona s'enamora de mi i jo no sento el mateix? Hi ha diferents penis? Com és fer-se un petó? Què és el clítoris? Aquestes són algunes de les preguntes que apareixen als llibres que tinc al meu darrere. Explica-m'ho i Explica-m'ho tot, de l'autora alemanya Katharina van der Gathen i amb il·lustracions d'Ane Kuhl. L'autora va anar per diferents escoles d'alemanya als cursos de 5è i 6è, i va demanar als alumnes que, de forma anònima, escrivissin totes les preguntes que tenien sobre la sexualitat, un tema que per molts, encara se us fa una mica estrany. De totes les preguntes n'han sortit dos llibres ben interessants!

Tal com s'observa amb les escaletes adjuntades anteriorment, en la primera versió hi havia un vídeo sobre els orígens del feminisme. Aquesta peça però, va haver de caure a última hora perquè sinó l'extensió del programa era massa llarga. Tot i això, l'escaleta de la peça era el següent:

- **Peça descartada: Orígens del feminisme**

La història del feminisme s'explica a través d'onades, sí sí, onades com les del mar.

La primera onada del feminisme comença al segle 18. Si erets dona t'havies de quedar a casa i cuidar dels fills. No podies ni decidir amb qui et casaves! Les dones comencen a pensar que no és natural que els homes tinguin més poder, i es

qüestionen perquè elles s'han de quedar a casa tot el dia. Van fer alguna protesta, però ràpidament va haver-hi molta repressió. Algunes dones van ser guillotinades, tancades a la presó, i fins i tot, es va fer una llei que obligava les dones a ser obedients amb els homes! Increïble, oi?

Tot i que les coses pintaven malament, va arribar la segona onada del feminisme. Va iniciar-se a Estats Units. Les dones van començar a reclamar el dret a vot, perquè pensen que un cop puguin votar, els altres drets vindran sols. Van fer manifestacions, actes, xerrades... però no va ser fàcil. Durant molts anys van ser burlades i ningú els hi feia cas. Aquest moviment que demana que les dones puguin votar es diu Sufragisme. De mica en mica la reivindicació es va anar escampant arreu del món i les dones van començar a obtenir aquest dret.

Van anar passant els anys i les coses milloraven. Les dones ja podien votar, anar a l'escola, ocupar algun càrrec a la política... i en aquest moment arriba la tercera onada del feminisme. Aquesta es fixa en què passa dins de casa? Hi havia una mala repartició de les tasques, mals tractes, diferències econòmiques... La tercera onada es queixa del fet que l'home té el poder tant dins de casa com a fora i reclama canviar tot el sistema. De mica en mica, a través de protestes, s'aconsegueix que el dia a dia de la dona vagi canviant cap a la igualtat.

I finalment arribem a l'actualitat. A la quarta onada s'intenta explicar que, malgrat que totes les dones tenim en comú que els homes tenen més poder, no totes som iguals. Hi ha dones que pateixen el racisme, altres són trans, algunes de riques i altres de pobres... és per això que ja no es parla de feminisme sinó que es parla de feminismes, per tenir en compte totes les dones que existeixen.

S'ha aconseguit molt, però encara avui dia no hi ha una igualtat total, i per això es continuen fent manifestacions i reivindicacions cada dia i en especial, el 8 de març.

3.3. El resultat: Enllaç de l'informatiu

El resultat final del projecte és aquest: un InfoK monogràfic de temàtica feminista pensat per a ser emès el 8 de març del 2023.

Enllaç: https://drive.google.com/file/d/1uxZbHzvIUJ_cELwTtUm16JcABl4v-YVF/view?usp=sharing

3.3.El després: dificultats i valoració del producte final

Després de tota la feina realitzada durant mesos, la meva valoració personal és principalment d'orgull i satisfacció. Tot i que hi ha molts aspectes a millorar i decisions que si les hagués de tornar a aprendre segur que variarien, estic satisfeta d'haver pogut realitzar un informatiu jo sola per primer cop. L'InfoK és un equip de 12 persones professionals amb experiència i, valoro amb molt de mèrit, posar-me el repte d'intentar fer el que elles fan tot just acabant la carrera.

Estic molt contenta perquè m'ho he passat molt bé fent la part pràctica: anant a les escoles, fent entrevistes a infants, conversant sobre el seu dia a dia, editant les peces i, en definitiva, durant tot el procés de creació de l'informatiu. He après molt de com preparar-me sessions a les escoles, de com entrevistar i conversar amb infants, de la realitat feminista que les a travessa en el seu dia a dia, d'editar i usar eines com el chroma que no havia tocat mai i, sobretot, de com en sortir-me'n de les dificultats que anava trobant.

Una de les dificultats més grans que he tingut ha estat la meva experiència. Naturalment, als primers rodatsges tot era nou per a mi en contrast amb els últims, on ja ho tenia més dominat. La poca experiència de fer de formadora i periodista simultàniament va fer que hagués de descartar el material dels dos primers rodatsges.

Aquesta dificultat, però, crec que la vaig resoldre amb molta resiliència: vaig posar-me en contacte amb un altre centre i vaig modificar l'escala.

Paradoxalment, una de les avantatges molt clares que he vist ha estat també la meua experiència agregada a la meua motivació: la facilitat per a comunicar-me amb infants gràcies a les meues experiències personals i, sobretot, haver pogut formar part de l'equip de l'InfoK durant els primers mesos d'engegar el projecte. Haver estat una més em va permetre conèixer el producte des de dins: les dinàmiques, els valors a ressaltar, les sinèrgies de treball... en definitiva, haver conegut la manera de fer de primera mà, m'ha facilitat molt tota la feina.

Penso que si hagués de tornar a prendre decisions, em posaria amb contacte amb algun col·lectiu com *Afrofeminas* per entrevistar a un infant racialitzada i que aquesta expliqués les desigualtats del seu dia a dia i la interseccionalitat. També demanaria suport per anar de rodatge i que algú pogués estar pendent de la imatge i el so, ja que penso que podria haver-los cuidat més del que he fet. D'altra banda, canviaria una part del marc teòric. Faria més anàlisis de programes de l'InfoK i entrevistes a professionals, en comptes de centrar-me en la història del periodisme infantil. És per el que s'ha exposat que, en el si global, la meua valoració és positiva.

4. BIBLIOGRAFIA

ALFAMEDIA (s.d.). “Los géneros informativos”. Alfamedia. [Data de consulta: 20 març 2022] < <http://www.mariapinto.es/alfamedia/prensa/informativos.htm> >

BENTON M. i FRAZIER P. (1976), “The Agenda-setting function for the mass media at three levels of information-holding”, *Communication Research*, 3, 261-274.

COLOMBO, F. (1997) *Últimas noticias sobre el periodismo*. Barcelona: Editorial Anagrama.

BERGER, P. i LUCKMANN, T. (1978), *La construcción social de la realidad* (1966), Buenos Aires, Amorrortu.

BUTLER, J. (1995). *Cuerpos que importan*. Barcelona: Paidós.

BUTLER, J. (2006). *Deshacer el género*. Barcelona: Paidós.

BRYANT, J., i MIRON, D. (2004). *Theory and research in mass communication*. *Journal of communication*, 54(4), 662-704.

Col·legi de Periodistes de Catalunya (2016). *Codi Deontològic. Declaració de principis de la professió periodística a Catalunya*. Recuperat de <<https://www.periodistes.cat/sites/default/files/public/continguts/basic/codi-deontologic/documents/codi-deontologic-novembre-2016-3.pdf>>

CARBONELL, D. (1985). “Periodismo infantil: una área descuidada en México”. *Chasqui*, número 16, (pp. 44-47).

COROMINAS, M. (2018). *Perspectives teòriques d'aproximació a la matèria. Teories de la Comunicació*. Universitat Autònoma de Barcelona

Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (s.d.). *Llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals*. Recuperat de <<http://www.ccma.cat/llibredestil/>>

DEARING J. i ROGERS, E. (1992b), "AIDS and the media agenda". En T. Edgar, M. Fitzpatrick i V. Freimuth (Eds.), *AIDS: A communication perspective* (p 173-194), Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.

Esplac. (2022). Eplais Catalans. [Data de consulta: 1 març 2022].
< <https://www.esplac.cat/> >

Esplai GMM. (2022). Esplai GMM. . [Data de consulta: 1 març 2022].
<https://esplaiamm1939.wordpress.com/>

GALINDO, J.C. (24 de setembre de 2010). "¿Quién necesita a los periodistas?". El País. [Data de consulta: 15 febrer del 2022]
< https://elpais.com/cultura/2010/09/24/actualidad/1285279216_850215.ht >

GARCÍA, A. (2005). "Por una televisión para la educación en sintonía multimedia". *Comunicar*, Número 25 (pp. 33-44).

GOFFMAN, E. (1974). *Frame analysis: An essay on the organization of experience*. Harvard University Press.

GOMIS, L. (1991). *Teoría del periodismo: cómo se forma el presente*. Barcelona: Paidós.

GÓMEZ, J. (1 de març de 2018). "Servera: "Els nens d'avui en dia conviuen en la diversitat i veuen que no se li ha de tenir por". Generalitat de Catalunya. [Data de consulta: 15 maig 2022]. < <https://www.catalunyareligio.cat/ca/servera-nens-avui-en-dia-conviuen-en-diversitat> >

HOFMANNSTHAL, H. (2002 [1902]) poesia lírica, seguida de carta de Lord Chandos. Montblanc: Igitur

InfoK (1 d'octubre de 2014). "L'editora de l'InfoK" parla dels 2.500 programes" [Arxiu de vídeo]. Televisió de Catalunya. Recuperat de <http://www.ccma.cat/tv3/super3/infok/leditora-de-linfok-parla-dels-2-500-programes/video/5269811/>>

InfoK (16 de juny de 2021). "InfoK 16/06/2021" [Arxiu de vídeo]. Televisió de Catalunya. Recuperat de <https://www.ccma.cat/tv3/super3/infok/infok-16062021/video/6106322/> >

Institut Català de les Dones (2015) Pam a pam coeduquem. Quadern pedagògic per al professorat del cicle formatiu de grau superior d'educació infantil. Barcelona: Generalitat de Catalunya.

JIMÉNEZ, A. (2000). "La transmisión de los valores y la televisión". Comunicar, número 14, Granada (pp. 89-96).

KAMHAWI, R., i Weaver, D. (2003). Mass communication research trends from 1980 to 1999. Journalism i Mass Communication Quarterly, 80(1), 7-27

Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

LIVINGSTONE, S. (2007). "Do the media harm children?: reflections on new approaches to an old problem". Journal of children and media, número 1, (pp. 5-14).

LIPPMANN, W. (1997), (v.o 1922), Public Opinion, New York, Free Press Paperbacks.

LOMBARDO, E., & VERLOO, M. (2010). La interseccionalidad del género con otras desigualdades en la política de la Unión Europea. *Revista Española de Ciencia Política*, 23, 11–30.

MORENO, S. (2021). Infància i gènere. Sociologia del Gènere. Universitat Autònoma de Barcelona

NARBERHAUS, M. (2016). *Children's news. Topics, information quality and audience reception around Newsround, Logo and InfoK*. [Data de consulta: 29 de març] < <https://www.tesisenred.net/handle/10803/398982#page=1> >

NIETZSCHE, F. (2011). *Sobre veritat i mentida en sentit extramoral*.

ORTNER, S. (1979). ¿Es la mujer con respecto al hombre lo que la naturaleza con respecto a la cultura? En Harris, Olivia y Kate Young, comp., *Antropología y feminismo* (p. 109-131). Barcelona: Anagrama

ORWELL, G. (1982). 1984 (1a. Ed.). Navarra: Salvat.

Pàgina web d'El Gancho [Data de consulta: 10 de març de 2022]
<<https://www.periodicoelgancho.com/>>

Pàgina web de First News [Data de consulta: 10 de març de 2022]
<https://live.firstnews.co.uk/>

Pàgina web de l'InfoK [Data de consulta: 10 de març del 2022]
<<http://www.ccma.cat/tv3/super3/infok/>>

Pàgina web de Le Petit Quotidien [Data de consulta: 10 de març de 2022]
<<https://lepetitquotidien.playbacpresse.fr/>>

Pàgina web de Logo! [Data de consulta: 10 de març de 2022]
<<https://www.zdf.de/kinder/logo>>

Pàgina web de Mon Quotidien [Data de consulta: 10 de març de 2022]
<<https://monquotidien.playbacpresse.fr/>>

Pàgina web de Newsround [Data de consulta: 10 de març 2022]
<<http://www.bbc.co.uk/newsround>>

Pàgina web de Primicias News [Data de consulta: 10 de març de 2022]
<<http://www.primiciasnews.com/>>

PIAGET, J (1964). *Seis estudios de psicología*. Editorial Labor.

PORTALÉS, M. (23 de gener de 2017). ““Logo”, el informativo alemán para los más pequeños”. Aika. [Data de consulta: 6 de març de 2022]

Prieto, U. (2020). Comic Sans no es una tipografía tonta ni hortera. HuffPost. [Data de consulta: 10 de maig de 2022] < https://www.huffingtonpost.es/entry/comic-sans-dislexia-tipografia_es_5f71c757c5b6cdc24c1c1b67 >

SEGATO, R. L. (2003). Las estructuras elementales de la violencia. Contrato y estatus en la etiología de la violencia. En *Las estructuras elementales de la violencia. Ensayos sobre género entre la antropología, el psicoanálisis y los derechos humanos* (p. 131-149).

SAN JULIÁN SOLANA, J. (2017). Consideraciones glotológicas en torno al femenino genérico. *Verba Hispanica*, 25(1), 117–132.

SATRIANO, C. (2008). El lugar del niño y el concepto de infancia. Extensión Digital, 3

TUCHMAN, G. (1978). Making news: A study in the construction of reality

VIDAL C, D. (2005) El malson de Chandos. bellaterra. Aldea Global.

WEAVER, D., GRABER, D., McCOMBS, M. i EYAL, C. (1982), Media agenda-setting in the presidential election: Issues, images and interest. New York: Praeger.

WEAVER, D. (1977), "Political issues and voter need for orientation" en Shaw, D. Y i McCombs, M. (eds.), The emergence of American political issues: the agenda setting fuction on the press, St. Paul, MN, West Publising House, p 107-119.

5. ANEXOS

Per protecció de dades, les autoritzacions del dret d'imatge i d'entrevista de totes les persones que apareixen en l'informatiu no estan adjuntades. Tanmateix, però, les guardo per si es desitgen veure.

QUÈ VOL DIR LA I?

INTERSEXUAL - SEXE INDEFINIT = que me es sent ni noi ni noia
INDEFINIT = que me agrada de gènere masculí o femení
Intersexual No importa amb quin gènere estàs

♀ ⊕ ♂ He de dir-vos noi ni noia

QUÈ VOL DIR LA L ?

Lesbiana

lesbiana

lesbiana

lesbiana

lesbiana

lesbiana

lesbiana

lesbiana

Q
A
T

Lesbiana meia que li agrada una altra meia

[illegible][illegible]

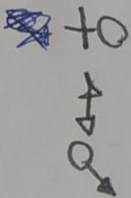
QUÉ VOL DIR LA T ?
Trans

TRANS GÈNERE

TRANSEXUAL

Transsexual persona que ~~canvia~~ canvia el gènere

L G + B + I
lesbiana gay trans Bi
intersexual

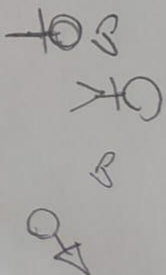

¿TÍT? **QUÈ VOL DIR LA B?**

Bisexual DE L'ACORDEN ELS DOS SEXES,
Bisexual TÍT

Bi

~~Bisexual~~ SIGNIFICA QUE ES UN SEXE QUE ES SENT COM EL
Bisexual ALTRE

Bisexual

BISEXUAL

Bisexual

Recursos creats en la fase d'edició:

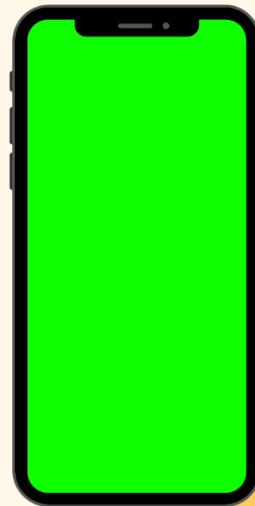
Nil

**És la pitjor
desigualtat
del món?**

Marina

**Què és el
feminisme?**

**QUÈ ÉS EL
MASCLISME?**

**QUÈ ÉS EL
FEMINISME?**

**QUÈ US
SEMBLA?**

